ptionis Deiparæ Virginis Mariæ, addita a Martino V. & Corporis Christi solemnitate; in quibus licet pulsatis campanis, Excommunicatis exclusis, Interdictis admissis, divina officia celebrari.

Privat tandem Interdictum sepultura Ecclesiastica: ea nimirum, quæ in loco sacro solitis adhibitis ritibus fieri solet. Quo loco notandum velim, morientem, etsi pœnitentiæ signa exhibuerit, nihilotamen minus Ecclesiastica Sepultura donandum non esse, nisi prius ab Interdicto fuerit absolutus. In hoc enim eadem est ratio Excommunicationis ac Interdicti; unde quemadmodum Sacris Ecclesiæ Canonibus vetitum est, excommunicatum sepeliri in loco sacro, etsi pœnitens objerit, nisi excommunicationis vinculo solutus fuerit; ita etiam Interdictum, nisi hac censura fuerit liberatus; Hoc totum evincitur *ex cap.* 15. *Titul. de Sentent. Excommunic. in sexto*, cujus hæc sunt verba: *Talis quoque si hoc Interdicto durante decedit non debet in Ecclesia, vel Cæmeterio Ecclesiastico, nisi pœnituerit, sepeliri.*

Quæret hic fortasse quispiam, antequam finem dicendi faciam, quæ pœna violantibus Interdictum imposita sit? Uno verbo reponam, Clericos nisi a divinorum officiorum celebratione se abstineant, fieri irregulares; Laicos vero Interdictum servari prohibentes, aut pertinaciter non observantes, excommunicari.

FINIS TOMI QUARTI.

I N-

INDEX MATERIARUM ET RERUM NOTABILIUM.

A

Aaron dum vitulum aureum populo adorandum exhibuit, Pontifex nondum erat. Pag. 297. Antequam vocaretur a Deo, nec Sacerdotis usum, nec Sacerdotium ipsum habebat. 371.

Abates & Generales Ordinum in Conciliis judicium ferunt non jure divino sed Ecclesiastico, lege lata, & ad praxim adhibita in Conciliis generalibus. 310. Etiam ante hæc tempora admissi erant ad ferenda suffragia in Conciliis Œcumenicis. *ibid.*

Abatissæ nequeunt subditas sibi a Censura, si quam forte contraxerint, absolvere. 510. Nec possunt Censuras ferre. *ibid.* Abatissa de Brubrige solita erat suspendere ab Officio & Beneficio Canonicos & Clericos suæ jurisdictioni subjectos. *ibid.* Suspensio vero illa non erat, sed prohibitio quædam, vel privatio. *ibid.*

Abel quo mundi anno occisus a Caino. 62. Abelem Adæ Filium vixisse cælibem, plerique Patrum existimant. 444.

Abraham suasit Saræ uxori, ut se ejus sororem diceret, & cur. 343. Abrahæ, ejusque semini quid promiserit Deus. 404. Uxores habuit Saram, Cethuram, & Agar. 447. Dispensavit hunc Deus a præcepto de insonte non occidendo, ut immolaret Filium suum. *ibid.*

Absolutio in Sacramento Pœnitentiæ verbis indicativis exprimenda est. 468. Per litteras & internuntium nullatenus facienda est. *ibid.*

Academia Parisiensis Tractatum Theologicum edit, exhibetque Clementi VII. quo Romani Pontificis in ferendo de Fide Judicio, Infallibilitatem propugnat ac probat. 326. Legitur Tractatus ille MS. in Bibliotheca Collegii Navarici, legiturque in plerisque editionibus ad calcem Magistri sententiarum, titulo Commentarii adversus errores Fratris Joannis de Montesono. *ibid.* Ejusdem privati Doctores, tam veteres, quam recentes bene multi, Pontificiæ infallibilitatis defensores. *ibid.* Ejudem Declaratio Regi Christianissimo exhibita an. 1663. circa Romanorum Pontificum Infallibilitatem explicatur. 327. Ejusdem in Amadeum Guimenium lata censura an. 1665. perinde exponitur. *ibid.* Nullam in edenda Cleri Gallicani Declaratione, de Potestate Ecclesiastica, partem habuit, an. 1682. 328. Eadem illa Propositionem Marci Antonii de Dominis, Pontificiæ Infallibilitati derogantem, æqua censura confixit. 329. Eadem in Instructione data Germanis an. 1527. Papalem potestatem declarat esse jure divino Monarchicam. 343.

Accusati debent in sua Provincia judicari in caussis privatis, ac ubi de factis personalibus quæstio est; non vero in caussis publicis, ac ubi de jure quæritur. 310.

Achabi posteri cur in Christi genalogia recensiti. 285.

Acta quibus refertur Historia S. Auxibii spuria omnino sunt, & apocripha ab inepto scribilatore consarcinata. 268.

Adam: ejus Filii sorores suas uxores ducendo contra naturæ Legem non peccabant; imo tunc temporis id natura ipsa postulabat. 63. Eum in gratia sanctificante fuisse creatum, nec tamen hoc Fidei dogma est. 94. Eum per peccatum fuisse spoliatum gratuitis, & vulneratum in naturalibus, & S. Scriptura, & Conciliorum definitionibus probatur. 142. Idem ex Summorum Pontificum decretis. 145. Constitutus fuit caput nedum physicum, sed etiam morale totius humani generis. 113. Eo peccante cur posteri omnes peccatores nascantur; & ipso pœnitente iidem pœnitentes minime nascantur. 114. Ejus sopor fuit extasis seu mentis excessus, juxta septuaginta Interpretes. 66. Tum eum, tum ejus filios unicam habuisse uxorem legitur. 448.

Adimantus vetus Testamentum a malo genio, imo ab altero Deo, natura sua malo atque crudeli inspiratum, blasphemabat. 283.

Adrianus Imperator Templa Christo paraverat. 15.

Adrianus VI. Romanorum Pontificum fallibilitatem in factis dogmaticis judicandis agnoscit in Instructione data Cheregato suo ad Germaniæ Principes Nuncio. 353.

Adulteræ mulieres in lege Zelotipiæ, si aquas amaras biberent, super quas Deus certa verba designavit, interficiebantur; non vero continentes atque pudicæ. 368.

Ægyptii circumcidi solebant. 421. Circumcisionem non frequentabant tempore Abrahæ. *ibid.*

Ægyptiaci Regni initium petitur a *Menos*, seu *Mesraim* Chami Filio, & Noachi nepote. 62.

Africani cum S. Cypriano illorum Duce, quo tempore ab errore de rebaptizandis hæreticis resipuerint, non ita facile definitur. 388. & 391. Verisimilius est correxisse errorem suum circa an. 379. 392.

Agapetus R. P. paruit Romanæ Synodi decreto, ob decreti ipsius æquitatem atque justitiam. 347.

Agatho R. P. ex Christi oratione pro Petro fusa, infallibilitatem colligit illius successorum. 329.

Agrippinus Carthaginensis Episcopus primus inter Catholicos censuit irritum esse Baptisma ab hæretieis collatum. 383.

Alduinus Lemovicensis Episcopus statuit, Ecclesias & Monasteria a Divino cultu & Sancto Sacrificio; populum a Divinarum laudum celebratione pro nequitia populi sui abstineri. 514.

Alexander Severus Templa Christo construere cogitavit. 15.

Alexander III. R. P. ab errore excusatur in Cap. *Cum esset, de Testamentis*. 338. Idem nullum judicavit Baptisma collatum omissis verbis, *ego te baptizo*. 378. Licitum docet conjugum alteri non obstante matrimonio rato religiosam vitam suscipere. 455. Mulieri viro desponsatæ, ab ipso tamen nondum carnaliter cognitæ mandat, ut si vellet religiosam vitam amplecti, debeat vel ad Religionem transire, vel ad virum infra duorum mensium spatium redire. *ibid.*

Alexander VI. R. P. dato Brevi Apostolico Catholicas pronuntiavit Theses a Joanne Pico Comite Mirandulano publicatas, eumdemque innocentem absolvit. 354.

Alexander VIII. R. P. condemnavit quemdam Theologum, qui validum in Belgio pronunciavit Baptisma, verbis minime prolatis, *ego te baptizo*. 378.

Alfonsus Carillus Toletanus Episcopus, quas propositiones damnavit Petri Oxomensis an. 1479. ex Theologorum & Jurisperitorum sententia. 144.

S. Ambrosius Electus Mediolanensis Episcopus crudelem se simulavit & impudicum, ut illis visis populi ipsum Episcopum postulantis intentio revocaretur. 269. Matrimonium eorum, qui uxore dimissa alteram ducunt, adulterium appellat. 452.

Amphibologiarum & æquivocationum usus damnatus est ab Innocentio XI. 265.

S. Amphilochius Episcopus ordinatus ab Angelis. 371. Ejus Ordinatio ab Episcopis comprovincialibus rata est habita. *ibid.*

Anabaptistarum error de Baptismate parvulorum in quo situs est; & quo tempore obortus. 396.

Ananias Paulo ad fidem miraculose converso manus imposuit, non jam ad collationem Spiritus Sancti, sed ad sanitatem, ad visum Paulo restituendum. 438. Prius Paulo manus imposuit, quam ipsum baptizaret. *ibid.*

S. Anastasius rogatus per Domesticum Barzabanæ ut solo verbo diceret se non esse Christianum, recusavit. 266.

Andreas Vega quid de fidei necessitate ad salutem æternam obtinendam senserit. 258.

Angeli mali naturali acumine ingenii futura nonnulla prænoscunt, ex caussis necessariis, minime vero ex caussis liberis oritura. 281. Angeli boni si aliquod Sacramentale Ministerium obirent, ratum habendum esset. 371.

Anima quomodo cum pura a Deo creetur, in corpore inficiatur. 54. An a Deo recens creatæ animæ corporibus infundantur, vel potius ex Adamo per generationem traducantur, numquam satis perspectum fuit. D. Augustino. 114. Imo in posteriorem sententiam pro-

propendisse videtur. *ibid.* Controversia hæc & Scripturis, & Traditione dirimi nequit. *ibid.* Super hoc a D. Hieronymo doceri petit Augustinus. *ibid.*
Animalium distinctio in munda & immunda a Lege a Deo Moysi data duntaxat cœpit. 64.
Anni Patriarcharum in Sacris Litteris adnotati non menstrui, seu Lunares, sed Solares non secus ac nostri. 59. Anni initium repetebant Hebræi ante Moysis tempora a mense Tisri, qui Septembri nostro respondet. 54. Imo etiam post Moysen quoad res Civiles ac naturales. *ibid.*
Antichristi miracula falsa erunt, atque mendacia opere Dæmonum facta. 307.
Antiochus flebat peccata sua, non propter divinam offensam, sed propter dolorem viscerum, quo continuo angebatur. 459.
Antipodæ terræ an ante universale Diluvium Continenti nostro junctæ fuerint nec ne, prorsus incertum. 64.
Antipodas negavit Augustinus. 58. Imo & Zacharias Romanus Pontifex. *ibid.*
S. Apollinaris Patriarcha Alexandrinus Ecclesiam suam homini cuidam multarum librarum auri debitricem simulavit, ut filio ejus Patre orbato, bonisque destituto subveniret. 269.
Apollinis Delphici de Christo Oraculum rejicitur. 15.
Apostoli post aboletam Mosaicam legem nonnullos illius Ritus & observabant ipsi, & a Fidelibus Christianis observari permittebant, & cur. 267. Donum linguarum instar habitus permanentis obtinuerunt. 208. Linguis omnibus loquebantur, & quomodo. *ibid.* Eos trinam immersionem semper adhibuisse, inversimile ostenditur. 295. Eorum potestas altera est Apostolatui intrinseca, ac veluti essentialis, alia extrinseca, & accidentaria. 320. Ex peculiari dispensatione fuerunt, ab inunctione facienda dispensati, & cur. 431.
Apotheosis Christi a Tiberio Cæsare tentatæ veritas ex S. Justino Martyre, & Tertulliano. 15.
Appellationes a R. R. Pontificum judiciis ad Concilium interpositæ, quo jure quave ratione omni retro ætate vetitæ. 343. Viceversa cur a Concilio ad R. Pontificem licuit appellare, & semper est appellatum a viris Sanctissimis. *ibid.*
Aqua, qua baptizandus est homo, cur tantilla Chrismatis admixtione veluti consecretur. 358.
Aquila & Priscilla docuerunt Apollinem ex motivo charitatis, non ex cathedra magistrali, & arrogato sibi Pastoris officio. 306. Aquila vir laicus Dei verbum Apollini nunciavit, eidemque viam Domini exposuit. 395.
Arbores scientiæ & vitæ in Paradiso terrestri. 75. De arbore scientiæ stulta Moysis Barcephæ opinatio. *ibid.* Quænam arboris species fuerit, incertum. *ibid.* Ficum non fuisse, neque Pomum. *ibid.* Naturalem illi scientiæ conferendæ vim non fuisse. *ibid.* Scientiæ arborem ironice fuisse dictam, sententia fuit Ruperti Abbatis. 76. Arbor vitæ num naturali polleret virtute homines conservandi, vel potius ei supernaturaliter superaddita fuerit. *ibid.* Utrum arbor ista unica in Paradiso fuerit, vel multiplex. 77. Propaganda fortassis forte crescente Hominum multitudine, si Status Innocentiæ perduraslet. *ibid.* Arbor scientiæ boni & mali non ex indita conferendæ scientiæ naturali virtute nomen accepit; sed ab eventu primis parentibus consecuto. 283.
Archimandritæ Generali Ordinis Fontebraldensis obedientiam vovent tam Monachi illius Ordinis, quam Moniales; ipseque in omnes jurisdictionem Monasticam exercet. 375.
Archiepiscopi habent potestatem ferendi censuras, & quo jure. 510.
Arcudius de forma absolvendi Græcorum fuse admodum disputavit. 468.
Ariani recipiebantur in Ecclesia per manuum impositionem in Occidente; in Oriente vero per unctionem Sacri Chrismatis. 437. Arianorum impietas & confutatio, vide *Christi Divinitas*.
Aristoteles damnavit fornicarium concubitum uti naturæ legi contrarium. 450.
Arius Christi Divinitatem inficiatus est. Triplex Arianorum factio. 175.
Armachanus potestatem conferendi Sacramentum confirmationis Diaconis ipsis adjudicat. 437.
Arnobii & Lactantii Opera caute legenda. 119.
Asphaxad nullo medio Cainane, genuit Sale. 286.
Asiastici de die Paschatis celebrandi. Vide *Victor*. Quo tempore errorem de rebaptizandis hæreticis correxerint. 392.
Aspertio quandonam, quave de causa introducta. 377.
Assueri invidiam & acerbitatem erga Estherem & Israelitas conversam in mansuetudinem, donum Dei esse Augustinus contendit. 214.
S. Athanasius floruit vertente Sæculo IV. diemque clausit extremum sub Valente Imperatore. 276. Treviris exceptus est, non ut exul, sed uti Confessor. *ibid.* Illuc miserat Constantius Imperator, ut eum Arianorum furori subduceret. *ibid.* Confessio illa, quam de Spiritus Sancti Divinitate Juliano Imperatori oblatam plerique contendunt, fuit Epistola Synodica ab Athanasio scripta nomine suo, & Episcoporum Ægypti, Thebaidas, & Lybiarum. 277. Admissus fuit in Concilio Nicæno. 310. A Concilio depositus, ad Julium R. Pontificem appellavit, suæque Sedi ab eo restitutus est. 343. Baptisma ab hæreticis collatum irritum censuit, quod præscriptam a Domino Baptismatis formam violarent. 388.
Athei atque Gentiles Scripturæ Sacræ utriusque Testamenti libros humana industria & insigni fraude conscriptos calumniantur. 280.
Athletæ ad Martyrium pergentes, cur ab Episcopis non confirmarentur. 430.
Attritionem, quæ amorem Dei non includat, non sufficere ad justificationem, etiam in Sacramento propugnarunt post Synodum Tridentinam Patres bene plures. 474. Quæstionem hanc a Concilio Tridentino finitam non fuisse judicavit Alexander VII. *ibid.* Præcepit idem Pontifex cunctis & singulis fidelibus, cujuscumque gradus & dignitatis, ut si deinceps de materia præfatæ Attritionis scribant, libros aut scripturas edant, vel alio quovis modo pœnitentes aut scholares erudiant, sub pœna Excommunicationis latæ sententiæ S. Sedi reservatæ, aliisque ejusdem S. Sedis arbitrio taxandis, non audeant alicujus Theologicæ censuræ alteriusve contumeliæ nota taxare alterutram sententiam. *ibid.* Amorem Dei ad justificationem esse necessarium, securior sententia est, etsi nihil sit de hujusmodi necessitate definitum. *ibid.*
S. Avitus Viennensis Romanos Pontifices etiam cum scandalo delinquentes solius Dei judicio subesse docet. 327. Insinuat, ne propter leves causas, nec Laici, nec Clerici sancta Communione priventur. 511.
S. Auxibius Solensis Episcopus a S. Joanne Marco Christi Discipulo Solium missus est ad Christianam Religionem fundandam. 268. Consilium ab eo cœperat ad Idololatrarum animos conciliandos, ut eorum superstitionem sectari simularet. *ibid.*
S. Augustini Sententia de sensibilibus Infantium non baptizatorum in altera vita pœnis a calumniis atque censuris vindicatur. 122. Vide *peccatum Originale*: *Pueri*: *Parvuli*. Romani Pontificis tribunal in caussa fidei postremum agnovit, a quo non liceat appellare. 344. Ex Cypriani charitate colligit, eum suam de hæreticis iterum baptizandis sententiam revocasse. 384. Cur proposita sibi quæstione de Baptismo Joannis, an peccata dimiserit, eam definire noluerit. 426. Quo sensu absolvendi & ligandi potestatem ad Christianos omnes extendat. 510.
Augustinus (Antonius) monet in notis ad primam Collectionem Decretalium verba hæc Capitis 94. lib. 5. Capitularium Regum Francorum: *baptizentur omnes, quos prius baptizavit*, recte omissa esse a Bernardo Papiensi, & a D. Raymundo. 394.
Auxilii duplicis distinctio ex Augustino. 104. Vide *Gratia*: *Catharinus*: *Sfrondatus*.

B

Babylonici Imperii Nembrotus fundamenta jecit. 61.
Baii Michaelis propositionum proscriptio varias interpretationes sortita fuit. 91.
Balaam prophetavit. 386. Hic dum populo Dei maledicturus venerat, eum superno instinctu benedixit. 388. Etsi Idololatra esset, tamen prophetiæ donum in veteri Testamento exercuit. 436.
Balsamum in Chrismatis confectione oleo admisceri solitum fuisse, liquet a priscis Ecclesiæ sæculis. 431. Num hujus Balsami admixtio necessaria sit absolute necessitate Sacramenti, an solum necessitate præcepti Ecclesiastici, nil certi potest definiri. *ibid.* Primis Apostolorum temporibus adeo rarum esse, ut in duobus dumtaxat hortis regis oriretur, Plinius testatur. 433.
S. Basilii magni Editiones permultæ a Græcis corruptæ, & interpollatæ, ubi de Spiritus Sancti a Filio Processione verba facit. 29. Cur hæreticorum omnium Baptisma iterandum decernit. 388.
Baptismatis Sacramentum in Jordane fuisse a Christo Domino institutum, dum tinctus fuit a Joanne, communior Theologorum sententia est. 367. Baptisma quot quantisque titulis a Patribus insigniatur. 375. Pro afflictione, pœnitentia, dolore, passione sæpius accipitur in Scripturis. 417. Aquam in Baptismate conferendo nequaquam adhibendam esse fabulati sunt Mani-

Manichæi, & cur. 375. Non aqua sed igne conferebant Seleuciani. *ibid.* Baptisma Christi cruce candenti ferro frontibus impressa conferebant Jacobitæ. 376. Liquorem omnem, ex quo balneum confici potest, ad Baptismatis elementum assumi posse, contendit Lutherus. *ibid.* Baptisma nullum esse absque expressa atque distincta trium personarum invocatione collatum. 380. Baptismi defectum desiderio votoque supletur, ubi non adest suscipiendi opportunitas. 408. Baptizatum solo desiderio ac voto, aqua baptismali lustrandum decernunt Ecclesiæ Patres, ubi semel opportunitatem nactus fuerit; & qua ratione. 411. Baptisma flaminis ac desiderii nullum inprimit characterem. *ibid.* Baptisma ante Passionem Christi fuit institutum. 412. Probabilius est fuisse institutum a Christo, dum ipsemet a Joanne in Jordane tinctus est. 413. Baptisma communiter existimatur anno 15. Tiberii Cæsaris institutum, ætatis Christi anno circiter 30. die 6. Januarii, qua Epiphania in Ecclesia celebratur. *ibid.* Baptismi effectus quot & quales sint. 415. Baptizandi formula conditionata in casibus dubiis sæculo X. instituta. 417. Baptizandi morem vivos pro mortuis plerique Ecclesiæ Patres tribuunt Marcionitis; plerique Cerinthianis. *ibid.* Baptisma Joannis eandemne cum Baptismo Christi virtutem habuerit. 425. Christi Baptismatis *præparatio* appellatur. 424. Sacramentum dicitur ab Augustino. *ibid.* Tribus modis facta fuit præparatio a Joanne. *ibid.* Hos modos generali nomine *manifestationis Christi* complexus est Joannes. 425. Hæc manifestatio facta fuit potius in Bethabara, quam in Bethania. *ibid.* Baptisma Joannis veri Sacramenti rationem habet si nomen Sacramenti latius accipiatur, secus si pressa significatione sumatur. *ibid.* Novi ne an veteris Testamenti Sacramentum, seu cæremonia fuerit, futiliter quæritur. *ibid.* Interioris longe virtutis & efficaciæ fuisse Christi Baptismate Patres docuerunt. *ibid.* An aliqua verborum forma Joannes usus sit baptizando. *ibid.* Baptisma Joannis ad exemplum, non ad necessitatem Christus suscepit; nec in ipso eos effectus, eaque significationes habuit, quas in cæteris obtinebat. 427. Baptisma tempore Interdicti non prohibetur. 516.
Benedictus XII, non erat Romanus Pontifex dum Opusculum edidit contra Fraticellos, sed privatus Theologus, Joannes Furnerius appellatus. 333.
S. Bernardus Romanorum Pontificum infallibilitatem probat ex Christi Domini oratione pro Petro fusa. 329. A Pontifice non vult ad alterum tribunal appellari, sed ad illum ipsum melius informandum. 345. S. Bernardi Epistolam 340. Eidem suppositam opinantur Critici plerique. 383.
Bessarion Patriarcha Constantinopolitanus disertissime profitetur, Romanam Ecclesiam cæterarum omnium principem, fidem Petri tenuisse semper ac prædicasse; nullamque absque illius auctoritate fidei quæstionem finiri posse. 330.
Bethabara Civitas est trans Jordanem, ad quam primo venientes Hebræi ex Ægypto flumen Ductore Josue trajecerunt. 425. Est vocabulum hebraicum, significans locum transitus. *ibid.*
Bethania Martæ & Magdalenæ Castellum erat, cis Jordanem juxta Hierosolymam stadiis fere quindecim prope montem, in quo Christus erat ascensurus ad cœlum. 425.
Bonifacius VIII nunquam sensit, multo minus definivit, omnia Regna mundi Romanis Pontificibus subesse in temporalibus. 338. Non est habitus a Gallis pro vero legitimoque Pontifice. 349. De qua solemnitate loquutus sit, dum in responso dato Episcopo Bitterensi, ait, voti solemnitatem, ex sola constitutione Ecclesiæ inventam fuisse. 456. & seq.
Bonifacius IX. quas Indulgentias concesserit Mediolanensibus ex Dominio Vice Comitum. 338.
S. Borromæi (Caroli) monitum Clericis datum, ut sedulam in addiscenda Sacramentaria Theologiæ parte operam ponant. 358.
Bruta interdum dæmonis arte loquuta. 69.
Bucerus primarum inter Lutheranos partium Scriptor. 494.
Bulla in Cœna Domini, a Gregorio XIII. instaurata vetuit appellari a Pontificum judiciis ex Cathedra pronunciantium. 348.

C

Cæcilia Virgo cur potuit, etiam præmisso voto, Valeriano nubere. 456.
Cæcum non fuisse qui lumen ab Imperatore Vespasiano recepit, asseruisse Medicos observat Tacitus. 307.
Cafas Syriace *petram* sonat, græce autem *caput*. 318.
Cæremoniæ, quibus confertur Baptisma, quæ, & quot sint. 419. Has si contingat aliquando non posse ministrari, postmodum suppleri adultis mandat Ecclesia. 420.
Cæsarius Monachus in historiis referendis, quam lubricæ fidei. 467.
Cainan secundæ ætatis prorsus commentitius, & addititius, in Lucæ Evangelio. 286.
Cainus perpetrato fratricidio facinorosus homo effectus, quo tempore Civitatem Henoch ædificaverit. 58. & 62. Quo mundi anno Abelem fratrem interfecerit 61. Eum a Lamecho fuisse occisum negant aperte Patres, & cur. 242.
Cajetani Commentum de Hevæ creatione confutatur. 66. Ejusdem momenta refutantur. 67. De tentatione Hevæ, & de Serpente tentatore perperam sentit. *ibid.* Ejusdem circa hos argumenta refelluntur. 68. Ejus sententia de puerorum seu in matris utero, seu extra uterum de vita periclitantium baptismo, unum Seripandum Augustinienſium Ordinis Præpositum Generalem defensorem invenit. 405. Eadem illa secutis temporibus ex ejusdem in D. Thomam Commentariis expuncta est jussu S. Pontificis Pii V. *ibid.*
Caiphas hominum scelestissimus prophetavit. 386.
Calviniani nullam faciunt suorum Ministrorum inaugurationem, sed a solo ipsorum Consistorio ad id muneris deputantur eorum Ministri. 305. Quid adhibeant in conficienda Eucharistia. 364. Calviniani cujusdam ad Catholicam fidem converſi Baptismum, qui in sua quorundam Secta a stulto Ministro ita fuerat baptizatus, *Ego te baptizo in nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti, auctoritate mihi a Calvino concessa*, cur a sacris fidei Quæsitoribus sub Alexandro VIII. validum pronunciatum fuit. 370.
Calvinus propositum sibi a Georgio Blandrata adversus Trinitatem sophisma enodare nequivit. 9. A nullo Episcopo Jurisdictionem accepit, sed sacrum Ministerium usurpavit. 305. Refert Bolserus, eumdem mercede conduxisse miſellum quemdam *Bruleum* nomine, ut se mortuum fingeret, quem ille suscitare simularet. 306. Quid de Baptismatis administris senserit. 371. Quid etiam de Baptismatis necessitate. 403.
Canon Catechumenum distinct. 4. *de Consecratione*, spurius omnino est. 409.
Canones Apostolici temere sacro nomini Apostolorum suppositi sunt. 388.
Capitula Sede vacante potestatem habent ferendi Censuras. 510.
S. Carolus Borromæus sigillo suo conjunctas effigies SS. Gervasii & Protasii insculpi jussit. 321.
Casus, in quibus R. Pontifices a regula generali convocandi Concilia excipiuntur. 309. Qui sint ad Concilia Œcumenica advocandi, cum jure suffragii. *ibid.* Laicum nullum, quantumlibet eruditum, suffragii habere ex Sacris Ecclesiæ Conciliis demonstratur. 310.
Catechumeni quotquot in Sabbato Sancto fuerant solemniter baptizati, per totam hebdomadam Paschalis albis vestibus utebantur usque ad diem octavam, qua sanctis Sacrificiis albo illo habitu induti aderant. 420.
Catharinus Ambrosius a Thomistica Schola rejectus ob novandi libidinem, & coram Paulo V. Sum. Pont. accusatus. 126. Ejusdem in Parvulorum non baptizatorum caussa Sententia catholice defendi nequit, Cardinalis Bellarmini judicio. *ibid.*
Censura quid sit. 509. Data est Ecclesiæ potestas ferendi censuras. *ibid.* Censuris subiacere nequeunt non baptizati. *ibid.* Quam habeant potestatem ordinariam ferendi censuras. 510. Corinthius incestuosus a divinorum participatione a Paulo exclusus. 509. Concilia generalia habent potestatem instituendi censuras. 510. Has ferre non possunt mulieres. *ibid.* Quibus de caussis nulla vel injusta fieri potest. 511. Lata ab Episcopo excommunicato, aut suspenso, tum etiam ab intruso, nulla est. *ibid.* Extra proprium territorium aut Diœcesim lata, aut in loco exempto lata, irrita est & nulla. *ibid.* Per modum *Statuti* non ligat subditos extra Diœcesim commorantes. *ibid.* Per modum *Sententiæ* ligat etiam subditos in aliena Diœcesi existentes. *ibid.* Censuras ab Episcopo latas, quantumvis nullas, semper timendas esse hortatur S. Gregorius, & cur. *ibid.* A Censuris incurrendis quæ excusent. *ibid.*
Cerdon primus Christum verum esse hominem negavit. 175.
Chaldæi, Ægyptii, & Sinenses longe plures Imperiorum suorum numerant annos, quam nos ab Orbe condito numeremus. 59.
Chami factum, Patris sui Noemi pudenda revelantis, & scelus fuit, & mysterium. 245.
Chrisma vocabulum græcum, qualemcumque inunctionem importat. 432. *Oleum infirmorum* vocatur ab Innocentio I. Epist. ad Recentium. 433. In ejus confectione

ctione cur apud Grecos alia 12, aromata miscean-tur. 432. Chrisma in Confirmationis collatione adhibendum, benedici seu consecrari oportet. 433. Ejus benedictio seu consecratio facienda est ab Episcopo. *ibid.* An ea Episcopalis consecratio sit de necessitate Sacramenti. *ibid.* Ejus consecratio ex veteri ritu fieri solet feria quinta sanctioris hebdomadæ; & cur. 434.

Christiani nomen tribuit Justinus iis etiam, qui cum recta ratione vixerunt. 260.

Christi seu æterni Verbi Divinitas, & cum æterno Patre Consubstantialitas adversus Arianos ex Scripturis, & Patribus comprobatur. 11. & seq. Idem testimoniis Gentilium & Judæorum. 13. Idem testimoniis Patrum Concilio Nicæno superiorum. 18. Christus Incarnationem suam non promeruit. 196. Recens natus Herodianam persecutionem effugit. 263. Fugit etiam grandior factus persecutionem Judæorum. *ibid.*

Cibus qualis ante Diluvium fuerit, ex Sacris Litteris certo definiri non potest. 77. Quo cibo durante diluvio Animalia carnivora in arca Noe vescerentur, incertum. 78.

Circumcisio quid sit. 421. Quo tempore a Deo præcepta. *ibid.* cur in membro genitali fieri jussa. *ibid.* Quinam essent Circumcisionis effectus. *ibid.* Eam delevisse peccatum originale, Patrum sententia est. *ibid.* Judæi eo 40. annorum interstitio, quo vagati sunt in desertum, fuerunt a Circumcisione specialiter dispensati, & cur. 423. Fœminæ post institutam pro masculis circumcisionem, provisæ fuerunt alio remedio; nempe oblatione a parentibus Deo facta, cum actu protestativo fidei in Christum venturum. *ibid.* Circumcisio cur ante octavum diem non fieri solita. 424. Cur fiebat etiam in Sabbato. *ibid.* Conferebat gratiam ex opere operato, seu ex passione Christi moraliter, & per modum finis influente. *ibid.* Num imprimeret characterem. *ibid.*

Circumstantiæ mutantes speciem peccati, & intra eandem speciem notabiliter aggravantes, in Confessione necessario explicandæ sunt. 464. Quæ neq speciem mutant, nec notabiliter aggravant, necessario confitendæ non sunt. *ibid.* Circumstantiarum intra eandem speciem aggravantium cur non meminerit Concilium Tridentinum. *ibid.*

P. Claudius Aquaviva Generalis Societ. Jesu Præpositus an. 1584. jussit edi librum de ratione studiorum, qui rejiciendarum, tenendarumve S. Thomæ opinionum instar Canonis haberetur. 227. Sequenti anno in Societate vulgari cœpit; & eo elapso domesticis typis Romæ prodiit. 228.

S. Clementis Epistola ad Jacobum fratrem Domini, sua reipsa non est. 271.

S. Clemens Alexandrinus adulterium vocat eam conjunctionem, quam conjugum alter post factam separationem altero vivente contraheret. 452.

Clementis IV. Rescriptum Cæsæ Dei Abbati datum de Privilegiis Monasteriorum explicatur. 341.

Clemens V. Decretalem *Unam Sanctam* non rescidit, sed emollivit dumtaxat in Capite *Meruit*, in gratiam Regni Galliarum. 338.

Clemens VI. fidei professionem Armenis subscribendam proponit, si velint ex integro Ecclesiæ Romanæ conjociari. 331. Ejus Testamentum in mortis vicinia conditum, explicatur. 341.

Clemens VIII. novam Vulgatæ versionis emendationem priminis purgatam erroribus procuravit; pristinum Sixti V. Diploma suppressit, novaque Constitutione Apostolica Editionem novam repurgatam & emendatam fidelibus legendam, mandavit. 340. Decretum edidit an. 1594. die 16. Maij, quo prohibuit Superioribus, ne ad regimen utantur cognitione habita ex confessione sibi facta, si hoc sit minimum pœnitenti incommodum. 467.

Clerici Majores pro peccatis etiam occultis ubi semel in Confessione declarabantur, deponebantur. 462. Clerici inferiores, si rebaptizantibus ministerium præstent, ad superiores Ordines provehi prohibentur. 416.

Clerus Gallicanus Meloduni generalia Comitia celebrans ann. 1579. R. Pontificum infallibilitatem disertissime profitetur. 328. Idem ad Innocentium X. semel ac iterum scribens in caussa Jansseniana, eamdem infallibilitatem disertissime profitetur. *ibid.*

Codex Basilicensis Versionis Rufini, mendosus. 320.

Cœlestini R. P. Constituto *Laudabilem*, de conversione Conjugatorum, RR. Pontificum infallibilitati nihil officit. 337. & 450.

Communio sub utraque specie, per duodecim priora sæcula fuit ubique passim observata. 295. Quatuor ab hinc sæculis in Occidente desiit. *ibid.*

Complex quibus in casibus ad Confessionis integritatem revelare tenetur. 465.

Concilii nomine quid intelligendum; & quotuplex. 308. Horum convocationem ad R. Pontifices pertinere, Imperatores ipsi cognoverunt. *ibid.* Cur & quo titulo a quarto Ecclesiæ sæculo usque ad octavum Conciliorum generalium convocatio ab Imperatoribus facta fuerit. *ibid.* Cur hæc Concilia Imperatorum auctoritate convocata pro legitimis habita sunt. *ibid.*

Concilia Œcumenica in sanciendis definiendisque fidei dogmatibus sunt penitus infallibilia. 311. Errori, & deceptioni obnoxia sunt, ubi de factis doctrinalibus subobscuris agitur. 352. Quandonam, & quibus in casibus sunt aliquando in Ecclesia necessaria. 316. Concilium Œcumenicum bifariam accipi potest: Primo; ut complectitur universos Episcopos in cœtum vocatos, simulque Pontificem, qui illi præest: Secundo; ut solos complectitur Episcopos, Pontifice minime computato. 342. Horum Conciliorum auctoritas non facit, ut Rom. Pontificibus superiora sint auctoritate & potestate. 345. Quibus Conciliorum Canonibus sese adstrictos dixerint Romani Pontifices, & quo sensu. 348.

Concilium Anciranum varias imponit pœnas pro variis gradibus incestus. 464.

Concilium Arelatense Melchiadis judicium recognovit, in materia facti privati ac mere personalis, non juris & dogmatis. 334.

Concilium Bagajense cur *plenarium* vocaverit Augustinus. 386.

Concilium Capuanum in caussa Bonosi Sardicensis Episcopi quid egerit. 346.

Concilium Claromontanum eandem relaxationem indulsit iis, qui expeditionem bellicam in Terram Sanctam contra Saracenos aggrederentur. 506.

Concilium Complutense Petrum Oxomensem damnat, quod Ecclesiam urbis Romæ errare posse diceret. 331.

Concilii Constantiensis Decreta quartæ & quintæ Sessionis explicantur. 349.

Concilium Constantinopolitanum I. tota retro antiquitate unicum fuit legitimum, cui nec per sese, nec per Legatos suos præfuit Summus Pontifex; & quare. 310. Hoc tamen Concilium non fuit habitum ex ipsa sui celebratione Œcumenicum, sed ratione acceptationis subsequentis a R. P. factæ Œcumenici titulum habuit. 311.

Concilium Constantinopolitanum III. consecratum voluit in Ecclesia vocabulum Trinitatis. 359.

Concilium Constantinopolitanum IV. agnovit, se non habere auctoritatem ferendi sententiam in R. Pontificem. 345.

Concilium Ephesinum II. expunctum fuit e titulo Conciliorum, habitumque fuit veluti latrocinium, eo quod submissos a Summo Pontifice Legatos excipere detrectavit, eamque Præsidis dignitatem sibi arrogavit Dioscorus. 310. Concilium Ephesinum sententiam depositionis in Nestorium pronunciat, coactum per Epistolam Cœlestinis Rom. Pontificis. 348. Concili Ephesini interdictum, ne aliquid veteri Symbolo adderetur, privatas dumtaxat personas respexisse, non Concilia Œcumenica, non Summos Ecclesiæ Hierarcas. 33.

Concilium Francofordiense damnavit Decretum de colendis Imaginibus, latum in Concilio II. Nicæno. 312. Concilium hoc non fuit generale. *ibid.*

Concilium Lateranense I. adæquatam canonicæ satisfactionis relaxationem iis omnibus indulsit, qui Hierosolymam proficiscerentur, & ad Christianæ Religionis defensionem auxilium præberent. 506. Eamdem relaxationem prorogavit pro expeditione Hispanica contra Mauras. *ibid.*

Concilium Lateranense IV. non Confessionem auricularem absolute præscripsit, sed præfinivit tempus implendi, quod supponebat Divini præcepti. 463.

Concilium Lateranense V. non habent pro Œcumenico Galli. 349.

Concilium Nicænum I. actorum suorum confirmationem a Sylvestro Rom. Pontifice non petiit, eisque plane commentitia Romana Synodus Sylvestri tempore celebrata. 343. Idem nullum irritumque pronunciavit Baptisma Paulinistarum baptizantium *in nomine Patris majoris, & Filii minoris, & Spiritus Sanctis*. 370.

Concilium Romanum anni 1503. *Palmare* vulgo dictum, in Caussa Simmachi Romani Pontificis de violata castitate accusati, judicium ferre renuit. 327.

Concilium Senonense fuit tantum Provinciale, ad quod septem Episcopi Senonensis Provinciæ convenerunt. 209. Ipsius acta & decreta non fuerunt ab Apostolica Sede confirmata. *ibid.*

Concilium Sinvesanum in caussa Marcellini Rom. Pontificis commentitium. 334.

Concilium Toletanum IV. decrevit, ut unica immersio fieret; & cur. 295.

Conci-

Concilium Triburiense quibuscumque Apostolicæ Sedis judicio gravatis injuriam patienter ferre satius insinuat. 348.

Concilium Tridentinum. Ejus definitio Sess. 6. cap. 1. Lutheranos & Calvinistas una simul cum Semipelagianis damnat, dum liberum hominis arbitrium per peccatum primi parentis extinctum quidem non fuisse, sed tamen attenuatum & inclinatum definit. 144. Idem Concilium a Protestantium querelis vindicatur. 312. Protestantibus data fuit libera facultas accedendi ad Concilium Tridentinum; quin imo litteræ sæpius concessæ fuerunt liberi commeatus. 313. Hujusce Concilii celebratio a Principibus Germaniæ in Spirensi Conventu anno 1542. postulata fuit. *ibid.* Idem Concilium anathemate confixit hæreticorum errorem, qui justos in quolibet opere peccare asserebant. 504. Eos anathemate damnat, qui Indulgentias aut inutiles asserant; aut nullam inesse Ecclesiæ potestatem eas concedendi sustineant. 507. Hujusce Concilii Patres in Eucharistica donorum immutatione Transubstantiationis vocem usurpandam, statuerunt. 360.

Concionatores de rebus ad salutem animæ pertinentibus cum excommunicatis possunt communicare. 513.

Concubinæ vocantur etiam uxores sacris in Litteris; & qua acceptione. 447.

Concupiscentia rationi perduellis in statu Innocentiæ nulla fuisset. 88. Objecta adversus hanc assertionem diluuntur. 90. Concupiscentia etsi esset puræ naturæ defectus, effrænis tamen, qualem experimur in nobis, pœna est Originalis peccati. 131. Perdifficilis D. Thomæ locus explicatur. 92. Concupiscentiæ rebellio contra rationem, si naturalis esset, nunquam corruptæ naturæ vulnus nuncupari posset. 89. Ad malum inclinat, quocumque in statu naturæ ponatur. *ibid.* Ipsa concupiscentiæ pugna contra rationem, tametsi non vincat, magnum est malum naturæ. 88.

Confessarius quilibet ex approbatis potest a peccatis etiam reservatis, & Censuris absolvere, tempore Jubilæi. 508.

Confessio per litteras & internuncium nullatenus facienda est. 468. Eorum Theologorum sententiam, licitum esse contendentium, ne dum uti falsam proscriplit Clemens VIII. sed etiam sub gravioribus pœnis præcepit, ne imposterum hanc sententiam publicis privatisque concertationibus edocerent. *ibid.* Suarezii interpretatio, lati Clementis Decreti circa absolutionem per litteras & internuncium, a Paulo V. rejecta. 469. Confessionem quibus casibus pœnitens iterare debeat, secundum Toletum. 475. Quæ interpolationes hac de re facta fuerit in Editionibus libri hujus Cardinalis Antuerpiæ factis anno 1599. & 1660. *ibid.*

Confessio Anglicana statuit bona opera, quæ sunt fructus fidei, & justificatos sequuntur, Deo grata esse, & accepta in Christo. 505.

Confessio Belgica tradit, opera a sincera fidei radice emanantia ideo demum bona, & Deo grata esse, quia per illius gratiam sanctificantur. 505.

Confessio Helvetica docet, Deum bona operantibus amplam dare mercedem, quæ tamen non ad meritum hominis accipientis, sed ad bonitatem, vel liberalitatem, & veritatem Dei promittentis atque dantis referenda sit. 505. Eadem approbat Augustini sententiam dicentis coronare Deum in nobis non merita nostra, sed dona sua, & proinde quidquid accipimus mercedis, gratiam quoque esse, & magis quidem gratiam, quam mercedem. *ibid.*

Confirmationis Sacramentum quid sit. 427. Varia apud Patres nomina sortitum est. *ibid.* Quandonam, a quo, & quomodo institutum fuit Sacramentum Confirmationis. *ibid.* Confimatio sine verum Legis Evangelicæ Sacramentum. 428. Calviniani meram suscepti Baptismatis ratihabitionem, & approbationem esse contendunt. *ibid.* Nudam suscepti Baptismatis ceremoniam introductam a Melchiade Rom. Pontifice fuisse contendunt Lutherani. *ibid.* Confirmationis materia quid sit. 430. Confirmatio cur a Patribus bene multis vocitetur Sacramentum olei. 432. Ejus forma quæ sit; quibus verbis constet. 434. Num ea numero verba, vel saltem æquivalentia ad illius valorem requirantur. 435. Ejusdem effectus proprius etiam temporibus Apostolicis non fuit donum linguarum, & Prophetiæ aliæve gratiæ gratis datæ. *ibid.* Gratia & caracter effectus sunt hujus Sacramenti. 436. Confirmatio tempore Interdicti non prohibetur. 516. Hoc Sacramento confertur gratia habitualis, & sanctificans non prima, sed secunda. 436. Cujus generis sit gratia hæc explicatur. *ibid.* Hujusce Sacramenti Ministros solos esse Episcopos Ecclesia Latina a primis temporibus usque ad hæc nostra professa est. 437. Confirmati a Presbyteris, Græcis jussit Clemens IV. ut ab Episcopis denuo confirmarentur, tanquam in irritum confirmati. *ibid.*

Confucium Sinensium Philosophum purioris, sanctiorisque doctrinæ Magistrum fuisse scripsere *Ludovicus de Comitibus*, *Joannes Bouvet*, *Franciscus de Gobien*. 260. Hæ omnes laudes in Confucium congestæ damnatæ fuerunt ab Academia Parisiensi. *ibid.*

Constantinus Magnus appellationem Donatistarum a judicio Melchiadis Rom. Pontificis execratur; recipit tamen repugnante animo ad illorum audaciam coercendam. 344.

Constantius Imperator, ut veri Dei cultores ab Infidelibus secerneret, finxit velle se illos ad publica Curiæ suæ ministeria seligere. 269.

Contritionem quibus casibus necessariam dixerit Cardinalis Cajetanus. 475. Contritionis & attritionis differentia ab Henrico Harpfoldio Ord. Fr. Minorum assignata. *ibid.* Vide *Leonardus*.

Coquæus.

Cornelii Jansenii duo, Yprensis, unus, alter Gandavensis Episcopus. 150.

Cornelius Jansenius Yprensis Episcopus Capellano suo in Testamento commisit, ut Scriptum suum, cui titulus *Augustinus Jansenii*, post mortem suam typis vulgaret. 150. Scriptum idem Romanæ Ecclesiæ judicio in Testamento subdidit, id omne expungendum, corrigendumque professus quod Illa expungere, atque corrigere voluisset. *ibid.* Vulgatum librum & in Gallias delatum Cardinalis Masarinus examinandum tradidit Haberto Vabrensi Episcopo. *ibid.* Quinque ex illo excerptæ propositiones censura dignæ Romam a Sancta Sede judicandæ mittuntur. *ibid.* Damnatæ sunt ab Innocentio X. anno 1653. *ibid.* Effugia Partiariorum Jansenii; repetita Alexandri VII. Damnatio; Jansenianorum obmurmurationes; edita Fidei formula pro suspectis; Subscriptio postulata, & a quibusdam negata; turbæ in Galliis excitatæ subscriptionis illius occasione; varii circa hoc Episcoporum Gallorum opinandi modi; Reluctantium momenta; ac tandem composita omnia, & reddita pax, acta omnia Clemente IX. approbante. 151. Ardelionum quorumdam malus animus partam pacem quantocitius interturbavit, quam tamen Innocentius XII. Brevi ad Belgii Episcopos dato anno 1694. Feliciter restituit. *ibid.* Inhibitio eadem in Brevi facta, ne quis Jansenistæ nomine quempiam infamare præsumat, nisi constiterit legitime suspectum esse, & ex proscriptis propositionibus aliquam tenuisse, vel docuisse. *ibid.* Quid sentiendum de Jansenii Partiariis, qui damnatas ejus propositiones in sensu obvio hæreticas esse profitentur; Jansenium tamen ab hæretico illo sensu procul fuisse contendunt. 152. Quid de ipsamet Jansenii persona sentiendum? num vere & stricte sensu hæreticus dicendus sit? 174. Vide *Jansenius*.

Corvinus Panoniæ Regis elegans Epitaphium. 17.

Corvus, Psittacus, & Pica salutantes Cæsarem. 68. Corvus alter, qui nedum Cæsarem salutavit, sed & illi apposite respondit. 69.

Creationem Mundi non per naturales, sed figuratos sex dies fuisse peractam, D. Augustini sententia fuit, quæ utique probatur, & a censuris atque calumniis vindicatur. 49. & seq. Sententiam istam ut probabilem tantum, non ut certam, & infallibilem voluit Augustinus. 50. Etiam ante Augustinum fuit a pluribus propugnata. *ibid.* Scopuli quatuor in adversa sententia adnotantur. *ibid.* Momenta adversus istam Augustini sententiam expenduntur ac refutantur. 51. & seq. Creationem Mundi Vere primo contigisse communior sententia statuit. 55. Opposita nihilominus, quæ illam mense Septembri fuisse peractam propugnat, defenditur. 54.

S. Cyprianus Baptisma Clinicis, seu infirmis in lecto decumbentibus, per aspersionem collatum, legitimum esse probavit. 295. In controversia de rebaptizandis hæreticis contra Stephanum I. suscepta, nonnihil humani passus est: quare non ex integro excusatur a D. Augustino. 334. Ejus de rebaptizandis hæreticis sententia. 385. Cur vetuerit, ne quis Sacerdos pro Victore nominatim offerret, oraretque. 512.

S. Cyrillus Hierosolymitanus cur Hæreticorum omnium baptisma iterandum decernit. 388.

D

Dæmones si aliquod sacerdotale ministerium obirent, non esset ratum habendum, sed iterandum omnino. 371.

Dallæus (Joannes) Confirmationem privilegium fuisse contendit a Christo Ecclesiæ dumtaxat nascenti concessum; & cur. 428. Idem *in fide fundata*, cart. 3. cap. 8.

cap. 8. asserit Deum promisisse vitam æternam bene viventibus. 505.
Damasi Pontificis Diurnum, in quo habetur, S. Sylvestrum præcepisse, ut Episcopi baptizatos consignarent; Presbyteris vero contulisse, ut baptizatos chrismate in articulo mortis linirent, suum revera non esse, sed suppositititium, criticorum sententia est. 441.
David ut se occultaret Achis Regi Geth collabebatur inter manus servorum ejus; os suum coram illo immutavit, impingebat in ostio portæ, salivamque suam in barbam desinere sinebat. 269.
Decii sententia rejicienda uti erronea, qua Rom. Pontificem nulla adhibita materia vel forma Sacramentali a Christo D. præfinita, Sacerdotem ordinare posse fabulatur. 369.
Deiparæ Virgini facta fuit in ipsa Salutatione Angelica plurimorum mysteriorum, maxime vero Dominicæ Incarnationis revelatio. 257.
Deus Satisfactionem Christi acceptare tenebatur, & quomodo. 193. Ad materiale peccati habet concursum aliquem seu simultaneum, seu prædeterminantem; habet etiam Decretum aliquod permissivum quoad formale peccati. 221. Quo amore creaturas amet, & quas. 223. Eum sin minus seipso, at saltem per alium mentiri de lege extraordinaria posse plerique contendunt. 247. Sunt & alii, qui Deum sin minus ut subsistentem in natura propria, at certe ut subsistentem in humana mentiri potuisse comminiscuntur. *ibid.*
Deuterius Arianus Episcopus dum quempiam nomine *Barbam* baptizare aggressus esset, violata forma baptismatis; aqua piscinæ, in qua facienda erat immersio, de repente evanuit. 380.
Dilectionis Duplicis distinctio, naturalis, & supernaturalis quomodo intelligenda quoad diversos humanæ naturæ status. 86. Dilectio Dei naturalis ex Tridentini Concilii loquendi formulis satis eruitur. *ibid.*
Dionysii libros *de Divin. Nominibus*, *de mystica Theologia*, *& de Cælesti Hierarchia*, non esse suos, sed recentioris Scriptoris, Critici sustinent. 219.
Dionysius Alexandrinus ratum habuit baptisma ab hæreticis collatum. 385.
Dioscorus qua ratione in Concilio Chalcedonensi licet damnandus, dextram manum tenebat, Legati vero S. Leonis sinistram. 321.
Dispensationem in contrahendis matrimoniis vel nullam omnino dari, vel raro, idque ex caussa, & gratis concedi Tridentini Patres definierunt. 261. Dispensationem in secundo gradu nisi inter magnos Principes, & ob publicam caussam permittendam non esse ii Patres statuerunt. *ibid.*
Dominica in Albis cur dicta. 305.
Dominium generale non officit, quo minus satisfactio stricti juris fiat ex bonis sub particulari satisfacientis dominio positis. 192.
Dona Spiritus Sancti quæ & quot. 436.
Donatistas per contemptum *Mirabiliarios* Augustinus appellat; & cur. 307.
Drover de Villanova (Gabrielis): caussa ejus ab Academia Parisiensi suscepta adversus Senatum Parisiensem. 326.

E

ECclesia qualiter definiatur a Theologis. 296. Magnos etiam peccatores in sinu suo complectitur; nec ex solis justis ac prædestinatis constata est. 299. Non est invisibilis, sed omnium oculis objicitur. *ibid.* Cur dicatur *Catholica*. 303. Varia hujusce vocabuli significata. *ibid.* Quo titulo *Apostolica* dicatur. 304. Dum definivit, Deum impossibilia non præcipere, de justis tantum hominibus eam definivisse, liquet ex Concilio Tridentino. 209. Probatur etiam ex quadam propositione inter alias damnata ab Innocentio X. & Alexandro VII. *ibid.* Discissa est sæculo XV. dum de Romana Sede contenderent Benedictus XIII. & Gregorius XII. *ibid.*
Ecclesia Catholica repugnantibus licet nonnullis Galliarum Episcopis *trinam Deitatem* appellandam definivit decimotertio vertente sæculo. 360.
Ecclesia Gallicana: ejus circa Pontificis infallibilitatem mens atque sententia exponitur. 327.
Ecclesia Romana in fide infallibilis est: quia ut talis mater est, & magistra omnium Ecclesiarum, & centrum Unitatis Ecclesiasticæ. 331.
S. Edildrida Regina debitum conjugale viro suo reddere noluit, & religiosam vitam professa est. 455.
Eleazarus jussus a Rege Antiocho carnes porcinas manducare contra præscripta Legis Mosaicæ, simulationem omnem execratus est. 265.
Encratitarum, seu Tatianorum error circa animas. 155.
Ennodius Papiensis Episcopus Symmachum Rom. Pontificem a Concilio Romano judicari non potuisse dicit, nisi se ipsemet illius judicio permitteret: quia Rom. Pontifices a solo Deo judicari possunt. 344. Episcopi Galliarum a Carolo Magno Romam asciti, ut Leonis III. variis accusationibus impetiti Caussam judicarent, idem quoque responderunt. 345.
S. Ephrem Syrus fuxit velle se profiteri Sectam Hæreticorum, ut ab iis librum acciperet errorum capita continentem. 268.
S. Epiphanius Salaminæ Cypri Episcopus S. Joannem Chrysostomum nec in Ecclesia cum illo orare, nec in ejus edibus commorari voluit; & cur. 392.
Episcopi decisivo ac definitivo suffragio in Conciliis potiuntur, & veri doctrinæ Judices illic sedent. 309. Seorsim ac distributive accepti falli & fallere possunt; minime vero si collective, & ad Concilium congregati sumantur. 311. Sunt dispensatores tantum communis Ecclesiæ thesauri. 508. Habent potestatem ferendi Censuras; & quo jure. 510.
Epistola Pauli ad Hebræos cur aliis græco idiomate exaratis omatior fuerit, & elegantior. 200. Sensum hujus Epistolæ esse dumtaxat D. Pauli, phrases vero & elocutionem Clementis esse, vel Lucæ, veterum ac recentium Interpretum sententia est. 291.
Erasmus (Desiderius) homines in infantia baptizatos, dum adoleverint, interrogandos docet, an ratum habeant, quod ipsorum nomine in baptismo promissum est; & si ratum non habeant, uti non baptizatos esse dimittendos. 396.
Esau Filius Isaaci a Deo odio habitus dicitur, antequam nasceretur, & antequam quidquam mali egisset. 403. Quid in illo Deus tunc odio habuisset. *ibid.* Ut patri suo placeret, præter uxores duas, quas duxerat de filiabus Heth, tertiam duxit filiam Ismaelis. 448. Non vere pœnituit, nec eam lachrymis petiit pœnitentiam, quæ remitteret peccata sua; sed ut Pater ejus Isaac pœniteret datæ Benedictionis Jacob fratri suo. 459.
Essені peculiaris apud Hebræos sectæ viri, abdicata re venerea in communi societate degebant absque fœminis. 444.
Evaristus Papa quo sensu conjugia contracta sine assensu parentum vocet *adulteria*, *contubernia*, *stupra*, *fornicationes*. 458.
Eucharistia per modum Viatici rempore Interdicti non prohibetur. 512.
Eugenius IV. Rom. Pontifex primus inter Latinos partes essentiales Sacramentorum *materiæ* & *formæ* nomine appellavit, & sacros in usus adhibuit. 362. Suum ad Armenos Decretum Concilio Florentino perperam aliqui tribuunt. *ibid.*
S. Eusebius Vercellensis Episcopus Hæreticis Arianis Arianum se esse simulavit, ut de hæresi filium suum, quem illi fraudulenter deluserant, liberaret. 268. Sermo S. Ambrosii in die Natalis S. Eusebii Vercellensis, S. Ambrosii non est. *ibid.* S. Maximo Taurinensi illum adjudicavit Gennadius. *ibid.*
Eustathius Sebastenus a Concilio Melitinensi in Armenia dejectus, suæ Sedi a Liberio Rom. Pontifice restitutus. 322.
S. Eustratius mori maluit, quam præsidem audire, ut sibi pareret ambiguorum verborum tectorio Idololatriam simulando. 266.
Eutychiani duas in Christo naturas ante unionem quidem admittebant, sed unicam post unionem. Varia circa hoc illorum commenta. 176. Eorum errores refutantur, momenta convelluntur. 177.
Excommunicatio quid sit, & quotuplex. 511. Variis nominibus appellatur. *ibid.* Excommunicatio major quibus quantisve bonis privet. 512.
Excommunicatus Denunciatus adveniens Ecclesiæ, nec monitus exiens, quid facto sit opus. 512. Excommunicatus quilibet sacræ Concioni in Templo interesse potest. *ibid.* Eorum corpora in aliquo cæmeterio tumulata exhumanda sunt. *ibid.* Cum Excommunicato, qui se Ecclesiæ pariturum juraverit, ante absolutionem communicari non posse, declarat Innocentius II. 513. Cum iis quandonam, & quibus de caussis liceat communicare. *ibid.* Ab iisdem possunt consilia peti, & debita repeti, & in jus vocari, & cur. *ibid.* Pro illis privatim orari potest. 512.

F

FAustus Manichæus vetus Testamentum non modo non inspiratum a Deo contendebat, sed a malo genio, imo ab altero Deo natura sua malo atque crudeli inspiratum, impiissime blasphemabat. 283.

Felini Sententia ut erronea rejicienda, qua Rom. Pontificem nulla adhibita materia vel forma Sacramentali a Christo Domino præfinita, Sacerdotem inaugurare & ordinare posse fabulatur. 369.
Felix Rom. Pontifex communicavit cum Arianis antequam Romæ Pontifex esset. 335. Idem Pontifex factus adeo obstitit Arianis, ut ex eorumdem persecutione Martyrii coronam acceperit. *ibid.*
Fideles cur ad Orientem versi primis Ecclesiæ temporibus orare consueverant. 74.
Fides. Fidei Dogma ut aliquid esse dicatur ex Conciliorum vel Summorum Pontificum Definitionibus quid requiratur. 95. Fides quid sit. 236. Quomodo distinguatur a Spe & Charitate. 254. Quo sensu, & quare dicatur obscura. 255. Fidem aliam *implicitam*, *explicitam* alteram distinguunt Theologi. 260. Fides explicita atque distincta Mysteriorum Trinitatis & Incarnationis ante Evangelii sufficientem prædicationem, totoque tempore Legis naturæ atque Mosaicæ ad salutem necessaria omnibus non erat. *ibid.* Fuit tamen unicuique necessaria post factam Evangelii promulgationem. *ibid.* Fidei simulationem licitam non esse quocunque prætextu a Sancta Universali Inquisitione pronunciatum, definitumque fuit sub Innocentii X. Pontificatu. 264. In Ottomanico Imperio nonnullos Christifideles Mahumeticam sectam sacrilega simulatione publice profiteri expresse habetur in Actis novissimi Concilii Nationalis in Albania celebrati. *ibid.*
Fidi Africani Episcopi Opinio de baptizandis infantibus octavo die, ut in Circumcisione fieri solebat, a Patribus in Concilio a S. Gregorio congregatis, reprobatur, & cur. 110. & seq.
Filii Divinitas & Consubstantialitas. Vide *Christi &c.*
Firmamentum æquivoca vox est, nec idem ubique significat. 289.
Firmilianus Episcopus Cæsariensis Agrippini sententiam de baptismate ab Hæreticis collato amplexus est. 385. Adfuit hic Concilio celebri Antiocheno anno 264. celebrato. 389. Eundem *beatæ recordationis virum* appellant Patres secundæ Synodi Antiochenæ. *ibid.* S. Cyprianum cum Africanis minime excommunicatum dixit; sed tantum severitate Stephani Papæ commotus, excommunicationem, quasi re ipsa lata esset, atris caracteribus descripsit. 390. Variis contumeliis affecit Stephanum Romanum Pontificem. *ibid.*
S. Flavianus Antiochenus Episcopus Messalianorum arcana detexit. 269. In Concilio Ephesino II. damnatus, suaque Sede dejectus, ad Leonem I. Romanum Pontificem appellat, suaque Sedi restituitur. 343.
Flavii Josephi nobile de Christo testimonium admittitur, ac vindicatur. 16. & seq.
Fluminum quæ e Paradiso Terrestri egrediuntur origines & alveos per Diluvium pristino suo loco motos esse Theodoreti observatio est. 283.
Fœcunditas Israelitis promissa Exodi cap. 23. vers. 26. quæ sit. 445.
Fonseca suam Metaphysicam edidit anno 1596. 227. Scientiæ Mediæ Mysteria sibi annis supra triginta revelata gloriatur. *ibid.* Ea palam eructare non ausit, donec a Molinæ, Suarezii, Vasquezii, & Mendozæ præviis revelationibus auctoritatem accepisset. *ibid.*
Forbesius ait, opera bona a Deo spectari in vitæ æternæ promissione; laudatque Bellarminum dicentem, dari vitam æternam ex promissione laborantibus, quod mercedis est proprium. 505.
Formosus Romanus Pontifex. Quæ illius occasione tragedia peracta est, nihil ad oppugnandam Pontificiam infallibilitatem valet. 337.
Forsitan in ore Dei non dubitationem, sed hominis libertatem denotat. 225.
Franciscanorum de paupertate Controversia, repugnantibus in speciem Romanorum Pontificum judiciis agitata, Pontificiæ indeficientiæ nihil officit. 339.
Franciscus Suarez quid de futuris liberis contingentibus senserit. 224.
S. Franciscus Salesius refert in libro *de 7. Donis* quemdam Scholasticum Parisiis Doctori suo post mortem apparuisse, inquiens, ideo damnatum fuisse, quia illius pœnitentia & lachrymæ non fuerunt propter amorem Dei, & propter Dei offensam, sed propter pœnam Inferni. 476.
Fuga tempore persecutionis exiliumque sibi ipsi inditum martyrii genus est. 263. Fugam in persecutione licitam scriptis & facto plures Sanctissimi Præsules comprobarunt. *ibid.* Exponuntur circumstantiæ, quæ fugam in persecutione licitam aut illicitam faciunt. *ibid.*
Futura quæ sint, cujus generis, & in quo medio a Deo cognoscantur. 222. Futura libera Deum certo cognoscere tum ex Sacris Litteris, tum ratione naturali demonstratur. *ibid.* Futura conditionata Varia Sacris in Litteris proponuntur. 225. Per quam scientiam Deus futura conditionata cognoscat. 226. Futura libera non omnia ejusdem conditionis esse ex Scripturis constat. 225.

G

GAbriel Philadelphiæ Metropolita inter Græcos partes essentiales Sacramentorum *materiam & formam* vocitavit. 362.
Gelasius I. Romanus Pontifex appellationes a Prima Sede ad Concilium illicitas declarat: ad ipsam tamen ex omnibus mundi partibus vult appellari. 344.
Generatio Verbi Divini per quam cognitionem fiat. 39. & seq.
Gentili: vide *Valentinus*.
Gentilium & Judæorum distinctio tunc primum cœpit, cum Deus vocavit Abraham ex Ure Chaldæorum Urbe. 62. Gentilium Imperia omnia post Noachum cœperunt. 64.
Gersonius asserit habere Pontificem potestatem Monarchicam, & quodammodo Regalem. 343.
Goar (P. Jacobus) Ordinis Prædicatorum in partibus Orientalibus in fidei propugnatione diu multumque elaboravit. 468. Græcorum edidit Euchologium. *ibid.*
Gonetum Theologum Thomistam celeberrimum retractasse tandem, cognita veritate, sententiam quam primo cum Molinianis propugnaverat, nihil in naturalibus hominem per primi Parentis peccatum deperdidisse. 146.
Græcorum de Spiritus Sancti Processione erroris initium, & progressus. 25. & seq. Eorumdem argumenta adversus Spiritus Sancti a Filio Processionem refelluntur. 31. & seq. Eorum usus deprecative absolvendi ab omni veri specie alienus evincitur. 468.
Gratia Christi non restituit regeneratis per Baptismum ea omnia bona, quibus in Innocentiæ statu primus homo fruebatur, & cur. 81. Gratia, in qua Adam creatus fuit, erat illi prorsus indebita. 82. Propositiones binæ in hac materia a S. Pio V. proscriptæ. *ibid.* Momenta Baii & Jansenii adversus hanc assertionem refelluntur. 84. Gratiæ efficacis necessitas etiam in statu Innocentiæ ex D. Augustino. 96. Ejus necessitatem ex tribus principiis Thomistæ inferunt. *ibid.* Ejus necessitas in statu Innocentiæ luculentius evincitur. 98. Idem rationibus theologicis demonstratur, nimirum ex Orationis necessitate. 101. Ex gratiarum actione. 102. Ex virtute Humilitatis. *ibid.* Ex crimine impietatis. *ibid.* Ex efficacia Divinorum Decretorum. 103. Jansenii aliorumque effugia circa Gratiæ efficacis necessitatem in statu Innocentiæ præcluduntur. 99. Gratia efficax Angelis malis, & Adamo negata. 108. Gratias sufficientes effectu suo vacuari negant Theologi bene multi, & quomodo id explicent. 158. Hæc tamen Hypothesis Jansenio non favet, & cur. 159. Gratia unionis, cui innititur Christi satisfactio antecedit ipsius satisfactionem: & id sufficit, ut hæc stricti juris dicatur. 192. Gratiæ vocabulum variis sensibus obnoxium ostenditur. 198. Gratiæ nomine Divinus Amor, quo Deus ex æternitate homines diligit, Sacris in Litteris insignitur. *ibid.* Gratiæ *gratum facientis* nomine quid intelligatur. *ibid.* Gratia *gratum faciens* est donum aliquod animæ intrinsecum a Deo collatum. 200. Hoc internum Dei donum quid sit. 201. Calvini & Lutheri momenta diluuntur, quibus hanc gratiam externum esse favorem a Deo collatum probare nituntur. 200. Et seq. Gratiæ *actualis* nomine quid intelligatur, & quotuplex. 204. Gratia sufficiens quæ dicatur, & quotuplex. *ibid.* His verbis *Gratiæ sufficientis* expressa nusquam legitur in Augustino. *ibid.* Num omnibus & singulis largiatur. 205. Gratia efficax non requiritur ad veritates supernaturales cognoscendas, quæ supernaturales sunt solum in se ipsis, non autem in medio; sed sat est naturalis propensio. 212. Gratiam omnino necessariam esse ad veritatum revelatarum cognitionem, Scripturarum Oraculis ostenditur. *ibid.* Gratiam efficacem necessariam esse ad bona opera exercenda multis evincitur. 213. Gregorii Arimenensis Sententia rejicitur. *ibid.* Gratiæ gratis datæ infidelibus etiam & impiis communes sunt. 386. Gratia quælibet collata hominibus post lapsum Adami sive intra, sive extra Sacramentum, fuit data ex meritis Christi. 424.
Gratiani Centura in Gregorii III. responsum Bonifacio Moguntino Episcopum datum, castigandæ. 339.

S. Gregoria nuptiis jam celebratis sanctimonialem vitam suscepit. 455.
Gregorius de Lande, Doctor Theologus, Abbas in Ordine S. Benedicti, vindicias suscepit Abbatis Joachimi. 354. Quid Romanæ Inquisitionis Tribunal in ea Apologia jusserit emendari. *ibid.*
Gregorius Magnus in Epist. 26. lib. 3. Registri ad Januarium Episcopum Calaritanum non dedit facultatem Presbyteris Calaritanis ministrandi Sacramentum Confirmationis, sed eam inunctionem extendendi usque ad frontem, quæ uti cæremonia Baptismatis in vertice fieri debebat. 440. Hujus Epistolæ textus corruptus, falsatusque fuit a Gratiano; legendumque est, *baptizandi & baptizandos, non baptizatos*. *ibid.*
Gregorius III. Rom. Pontifex homines ab Infidelibus, seu Paganis, seu Judæis baptizatos, ad cautelam duntaxat rebaptizari jussit; non absolute, & ex necessitate. 340. Idem Ecclesiæ fidem de Matrimonii indissolubilitate non violavit, dato responso ad Moguntinum Episcopum. 450.
Gregorius VII. ea lege concessit Indulgentiam Lincolniensi Episcopo, ut pœnitentiam pro viribus ageret. 507. Idem cuicumque oratori, sive peregrino, aut viatori in terram excommunicatorum pervento, ab Excommunicatis emendi licentiam concepissit. 513.
Gregorius XI. Testamentum, quo se errori fuisse obnoxium declaravit, exponitur. 341.
Gregorius de Valentia in celebribus Congregationibus de Auxiliis coram Clemente VIII. ostendit non habere Deum de futuris conditionatis nisi conjecturalem quamdam notionem. 225. Per hoc a Sapientissimis Consultoribus damnatur. *ibid.*

H

H*Adrianus* VI. quid & quando de Romanorum Pontificum fallibilitate senserit. 341. Hunc sententiam mutasse Pontificem factum, longe est verisimilius. *ibid.*
Hæresis Ariana orta Alexandriæ in Ægypto, damnata fuit Niceæ in Bithinia. 313.
Hæresis Donatistarum orta in Africa, Romæ damnata est, & in Galliis. 313.
Hæresis Nestoriana orta Constantinopoli in Thracia, damnata est Ephesi in Asia minore. 313.
Hæresis Pelagiana orta in Britannia, proscripta est in Africa. 313.
Hæretici qui dicuntur. 206. Hæretici qui ab Ecclesia Catholica in pluribus fidei articulis disociati sunt, profitentur tamen una simul cum Catholica Ecclesia Incarnationem, & Trinitatem. 212. Hæretici valide possunt Baptisma administrare. 315.
Hebræi qui appellantur. 206. Ex veneratione septimæ diei septenarium numerum velut in proverbio habebant, & cæt. 242.
Heleana uxores simul habuit Annam, & Phenenam. 447.
Henoch & Elias ubi vitam ducant, incertum. 73.
Henricus Henriquez Molinæ de Augustini doctrina circa Scientiam Mediam minus æque sentienti palam se & constanter opposuit. 227. Nec verbis tantum se opposuit Henriquez, sed publicis scriptis. *ibid.*
Hesselius (Joannes) Academiæ Lovaniensis Professor ait, oportere, ut multum pro peccato pœniteat, ad hoc ut Indulgentiam consequatur. 507.
Hesychius Patriarcha Hierosolymitanus ubi Jacobum *Apostolorum caput, & in capitibus verticem* dixit, oratorio more locutus est, ut Jacobi laudes exaggeraret. 320.
Heva ex Adami costa formata. 65. Dei consilium in formanda muliere. *ibid.* Cur de viri latere formata. 66. Cur una mulier de uno viro. *ibid.* Fabulæ circa mulieris formationem rejiciuntur. *ibid.* Ejus formationis narrario non allegorice, sed historice intelligenda. *ibid.* Vide *Cajetani Commentum*. Hevæ tentatio juxta litteralem Scripturæ sensum intelligenda. 67. Vide *Serpens tentator*. Cur ad serpentis locutionem non exhorruerit, vel obstupuerit. 69.
S. Hieronymi Epistola ad Rusticum Narbon. *de 7. gradibus Ecclesiæ*, uti apocrypha ab eruditis quibusve rejicitur. 434.
Hincmarus Laudunensis increpatus ab Hincmaro Rhemense, eo quod Presbyteros, Diaconos, & reliquos Clericos non accusatos, nec confessos, nec convictos ab omni Ecclesiastico Officio excommunicaverit. 516.
istoriæ Jansenianæ Synopsis. 150.
Homo. Per protoparentis peccatum hominem nedum gratuitis fuisse spoliatum, verum etiam in naturalibus læsum, ex Scriptura Sacra, & Conciliorum definitionibus evincitur. 142. Abiurda ex opposita sententia deducta. *ibid.* Quæ absurda una cum suo principio proscripta fuere tamquam Pelagiana a Romanis Pontificibus Clemente VIII. & Paulo V. quamquam Pontificium Diploma meditatum jam, ac etiam instructum, ex forma Juris nondum sit promulgatum. 143. Quid D. Augustinus, & Angelicus Doctor senserint de vulneribus per peccatum Originale naturæ humanæ inflictis. 145. Quid Prosper, Fulgentius, & Hilarius. *ibid.* Homo purus quibusliber gratiæ donis cumulatus, dignam Deo satisfactionem pro peccato pendere non valuit, sed tantum Homo-Deus. 186. Contrariæ sententiæ fundamenta diluuntur. 187. Homine non peccante Dei Verbum humanam carnem non sumpsisset, sive passibilem, sive impassibilem. 193. & seq. Argumenta in contrarium diluuntur. 194. & seq.
Honorius Romanus Pontifex nunquam reipsa Monothelita fuit, etsi ea in caussa ex imprudentia peccarit. 335. Eine anathema dictum in septima & octava Synodo Oecumenica, aut quo sensu, quave ratione, diligenter expenditur. *ibid.* Ejus ad Sergium data epistola, a Joanne Abbate illius amanuensis explicatur. *ibid.*
Hormisdas Romanus Pontifex quo sensu Monachorum Scytharum propositionem, uti hæreticam damnarit, quam subinde ut orthodoxam probavit Joannes II. probaruntque Sacra Concilia. 337.
Humanitatem in Christo veram fuisse, contra Cerdonianos aliosque eorum assecias ostenditur. 176.
Hus (Joannis) error, quo sustinebat, Clerum per Censuras Ecclesiasticas ad sui exaltationem populum laicalem sibi suppeditare, ab Ecclesia proscriptus. 510.
Hymeneus ab Apostolo Paulo propter impia vulgata dogmata anathematizatus, & ab omni fidelium consortio segregatus. 509.

I

J*Acob* quatuor simul duxit uxores. 447. obsequeretur consiliis Patris sui, ivit obediens in Syriam, & duxit in uxorem Melech filiam Hismaelis filii Abraham. 457.
Jansenius sibi plane repugnans in suo de Divinæ Gratiæ systemate. 84. In statu naturæ lapsæ Manicheorum vultum gerit, in statu Innocentiæ Pelagianismum redintegrare videtur. *ibid.* Jansenii prolixum admodum argumentum ex D. Augustino petitum, quo immunitatem a morte naturæ humanæ debitam probare contendit, diluitur. 87. In statu naturæ lapsæ, sepositis erroribus, Thomista est; in statu Innocentiæ, Molinianus. 96. Quatuor Augustinianæ doctrinæ principia, quibus Jansenius Gratiam versatilem a statu naturæ lapsæ eliminavit, eadem & pro statu Innocentiæ stare debent. *ibid.* Vide *Gratiæ efficacis necessitas in statu Innocentiæ*. Jansenii elogium de D. Thoma. 103. Ejusdem contradictio de D. Thomæ doctrina. *ibid.* Ejusdem argumentum præcipuum ex D. Augustini doctrina excerptum, quo systema suum de Gratia primi hominis probare nititur. *ibid.* Responsum ad idem argumentum. 105. Jansenii Partiarios, qui damnatum in quinque propositionibus Dogma catholice ejurant, Factum tamen negant, hæreticos non esse dicendos, & cur. 152. Falli eos, gravisque pertinaciæ reos esse, & quare. *ibid.* Jansenium propositionem primam ex quinque proscriptis in hæretico sensu propugnasse. 152. & seq. Imo quid durius subdidisse. *ibid.* Id ex intimis doctrinæ suæ principiis deducitur. 153. Responsa ad objecta. *ibid.* Quæ Jansenius admittere debuisset, ut sufficientem Gratiam in Thomistico sensu explicaret. 153. & seq. Eadem prima Jansenii propositio fuerat in antecessum a S. Conciliis prædamnata, & a D. Augustino reprobata. 154. Imo Augustinus principium ipsum destruit, quo uius Jansenius fuit ad eum errorem procudendum. 155. Imo & Jansenii racionationem, evertit. 156. Jansenii objecta ex D. Augustino, & D. Chrysostomo, ut evincat, Deum prius hominem deserere, quam homo Deum deserat, expenduntur, ac confutantur. *ibid.* Communem esse Patrum sententiam, Deum justificatum hominem non deserere, nisi prius ab homine deseratur, ex D. Thoma. 157. Argumentum in hac materia captu difficile. *ibid.* Variæ Scholasticorum solutiones, sed una omnibus tutior. *ibid.* De secunda Jansenii proscripta propositione. *ibid.* In quo hujusce propositionis virus hæreat. *ibid.* Propositionis hujus hæreticum sensum Jansenium propugnasse. *ibid.* Ejusdem propositionis error ostenditur ex Sacra Scriptura. *ibid.* Idem ex Augustino. 158. Idem ex Angelico Doctore. *ibid.* Scrupulus in hac materia eximendus, ne ex eo præsidium

fidium Jansenius petat. *ibid.* In quo Jansenius differat a Theologis illis, qui sufficientes Gratias suis effectibus vacuari negant. 159. De tertia proscripta Jansenii propositione. *ibid.* Jansenium propugnasse, solam libertatem spontaneitatis, seu immunitatem a coactione ad meritum sufficere, non vero requiri libertatem a necessitate. *ibid.* Quorsum novum istud paradoxum Jansenius cuderit. 160. Ejusdem explicatio, cur Beati non mereantur, quamvis libertate a necessitate non gaudeant, sed solum a coactione. *ibid.* Distinctio Jansenii inter naturam libertatis, & statum. *ibid.* Distinctio ista ab errore eum minime defendit. *ibid.* Caute secernere opus esse, quid nobis insit, & quid ad meritum requiratur. *ibid.* Non quasi negasset Jansenius indifferentiam seu libertatem contradictionis seu a necessitate, sed quod eandem ad meritum necessariam non esse effutierit, censuram meruit. *ibid.* Indifferentiam omnem voluntati in statu naturæ lapsæ veluti nævum adhærere commentus est. *ibid.* Quam merito Romana Sedes hunc Errorem censura perstrinxerit, ex D. Augustino, & ex Doctore Angelico demonstratur. *ibid.* Errorem istum fuisse a D. Thoma hæreseos notatum, imo & ipsi Philosophiæ adversari. 161. De quarta Jansenii proscripta propositione. *ibid.* Nullum de Jansenii mente circa hanc propositionem dubium oriri posse. *ibid.* Cur juste ea propositio proscripta fuerit. *ibid.* Quid senserint Semipelagiani de prævenientis Gratiæ necessitate; ubi satisfit Molinianis, qui ex quartæ hujus propositionis damnatione effugia petunt, seque a Semipelagianis longe abesse contendunt. *ibid.* Semipelagianos admisisse interiorem prævenientem Gratiam in sensu Moliniano, ex Patribus, qui eos data opera impugnarunt, probatur. 162. Nullum eo in Capite inter Massilienses & Molinianos reperiri discrimen. 163. In quo situs fuerit Massilienssium error, ex ipsismet eorum Antesignanis eruitur. *ibid.* Et clarius. 165. In qua hujusce propositionis parte Jansenius hæretice senserit. *ibid.* Spontaneæ credulitatis nomen a Semipelagianis usurpatum Fidem a sola natura profectam nequaquam indigitat. 164. Non obest interior Gratia, quam Semipelagiani admittebant, quin initium salutis & Fidei nativis viribus adscribatur, si hæc voluntatis arbitrio subditur, ut ipsi putabant. *ibid.* Duplicem secernendam esse partem in hac quarta Jansenii propositione, primam historicam, dogmaticam alteram, & in hanc secundam incidere Pontificiam damnationem. 165. Hujus assertionis testes adferuntur. *ibid.* Cur tota in Pontificio Diplomate propositio recensetur, si solum quoad ejus alteram partem proscripta intelligi debet. *ibid.* Molinam Semipelagianismum suscitasse, semper fuit Thomisticæ Scholæ contentio, eaque de re Prædicatorum Ordo coram Apostolica Sede expostulavit. *ibid.* De quinta Jansenii proscripta propositione. 166. Jansenianus error in hac propositione non tam in falsi Dogmatis assertione positus est, quam in Catholicæ veritatis infamatione. *ibid.* Cur in Pontificio Diplomate additum sit *pro salute*, cum propositio id non explicet. *ibid.* In sensu hæretico eam protulisse Jansenium, ex ipsius doctrina & contextibus evincitur. *ibid.* Imo ex tribus Jansenii principiis statutis. 167. Catholicum Dogma vere inter Semipelagianos errores reputavit. *ibid.* Adversus eamdem quintam Jansenii propositionem Sacrarum Scriptarum, Conciliorum, & D. Augustini testimonia proferuntur, necnon Theologicis rationibus impugnatur. 170. Jansenii effugia præcluduntur. *ibid.* Si sola sufficientia pretii, ut autumat Jansenius, secluso animo & intentione redimendi omnes homines spectaretur, & pro Dæmonibus Christum sanguinem suum fudisse dicendus esset. *ibid.* Quatuor in classes D. Augustini Oracula distribuuntur, quibus Janseniana hypothesis funditus evertitur. *ibid.* Admissa Jansenianæ hypothesi, exinanita jaceret omnis Religio, pietas, affectus in Deum. 171. Imo nutaret Fides ipsa, evanesceret Spes, languesceret admodum Charitas. *ibid.* Nullam esse ex quinque proscriptis propositionibus, quæ magis a communi pietatis sensu abhorreat, quam sit ista ordine quinta. 172. Jansenii momenta, quibus errorem quintæ hujus propositionis tueri nititur, ad examen vocantur, atque exsufflantur. *ibid.* Quomodo explicandum sit illud Matth. 26. *pro multis effundetur*. *ibid.* Eodem illo argumenti genere ex Apostolo ad Rom. 5. utebantur Pelagiani adversus originale peccatum. *ibid.* Pro multis effusum fuisse Sanguinem Christi efficaciter, pro omnibus sufficienter. *ibid.* Christus & pro reprobis oravit. *ibid.* Duplex ex Angelico Doctore fuit Christi Oratio, una generalis Divinæ Voluntatis; altera efficacis & absolutæ Voluntatis interpres. *ibid.* Plus sibi credi vult Jansenius Augustinum interpretanti, quam D. Prospero, qui Augustini discipulus fuit. 167. Tres Augustini expositiones super Apostoli textum ad Corinth. cap. 2. *Deus vult omnes homines salvos fieri*. 168. Temeraria quorumdam in eas D. Augustini expositiones petulantia. *ibid.* Error aliorum, qui ita expositionibus illis adhærent, ut aliud nullum fieri posse interpretamentum super illum Apostoli textum existiment. *ibid.* Ea Sacræ Scripturæ majestas est & altitudo, ut una eademque littera varios possit habere sensus. 169. Augustinus ab alia interpretatione, qua Voluntas Dei ad omnium & singulorum hominum salutem extenditur, non abhorruit. *ibid.* Circa generalem illam salutis omnium hominum voluntatem longe aliter a Molinianis Augustini discipuli sentiunt. *ibid.* Etsi Thomistæ aliqui generalem illam Dei voluntatem conditionatam appellent, procul tamen est illam conditio ab ea quam Semipelagiani effutiebant. *ibid.* Qui fieri possit, ut salvari omnes homines Deus velit, cum reipsa pauci salventur. *ibid.* Qua ratione fieri possit, ut contrariæ ac repugnantes in Deo voluntates existant; una scilicet, qua velit omnes salvari; altera, qua velit aliquos tantum salutem consequi. *ibid.* Quo pacto voluntas illa salutis omnium sincera vocari & esse possit. *ibid.* Quare Deus cum omnes salvare possit, non tamen salvat. *ibid.* Responsio ad objectum Mercatoris exemplum. *ibid.* Responsio ad objecta Augustini testimonia. 172. Quomodo salvetur generalis illa salvandi omnes Voluntas Dei, etsi non omnibus sufficientia auxilia largiatur. 173. Cur qui auxilia omnibus sincero animo præparavit, non tamen omnibus conferat. *ibid.* Facilius in Moliniano Systemate hæc omnia Divinæ Gratiæ Mysteria intelliguntur, atque explicantur: Verum ob hoc ipsum rejiciendum esse. *ibid.* Melius est cum Apostolo Paulo & Augustino impervia Mysteria tacite venerari, quam cum Molina prophanas novitates temere consectari. 174. Quid requiratur ut quis hæreticus stricto sensu dici possit. *ibid.* Soli Ecclesiæ, & Romano Pontifici infallibilitas in rebus fidei decernendis ac proponendis promissa est atque collata. *ibid.* Verosimilius est, imo & multum probabile, Jansenium, si diutius vixisset, Ecclesiæque judicium audiisset, errores suos reprobaturum, ac obsequenter obtemperaturum. *ibid.* Graviter reprehendenda illorum dicacitas, qui Jansenium cum Luthero, Calvino, cæterisque Hæreticis contumacibus comparant. *ibid.* Jansenii propositio, qua asserebat aliqua præcepta justis volentibus, & conantibus esse impossibilia, damnata fuit ab Innocentio X. & Alexandro VII. tamquam hæretica & blasphema. 210. Eadem propositio Augustini momentis explodituir. *ibid.* Jansenius ait, quæstionem de libero arbitrii natura esse mere philosophicam. 494. Quo sensu nomen libertatis sumptum fuisse a Pio V. & Gregorio XIII. contendat. 495.
Idea Divina quid sit, quæ in Deo admittenda; & quarum rerum. 230. Platonis error seponitur. *ibid.* Idea fundamentaliter sumpta una est; sumpta formaliter multiplicatur. 231.
Jechonias absolute sterilis dictus non est, cum multos filios habuerit. 285.
Jehu Rex Israel Idololatriam exercere, & Baali Sacrificium offerre se velle simulavit, ut hac arte perderet deleretque Cultores Baal. 267. Piis ac religiosis Regibus Israelis non adnumeratur. *ibid.*
Jephte filia veri nomini Virgo non est habenda. 445.
Jeremias in utero matris sanctificatus est. 401.
S. Ignatius Societatis Jesu Institutor fuit strenuissimus sectator S. Thomæ. 226.
Ignatius Patriarcha Constantinopolitanus ex Christi Domini pollicitatione Petro facta Rom. Pontifices Petri Successores, omni retro ætate, fidei columnas, bases, fundamenta fuisse probat. 330.
Ignorantia simplicis nescientiæ naturæ puræ consectarium fuisset; sed ignorantia pravæ dispositionis Protoparentis peccati pœna est. 131. Ignorantia veri, & difficultas recti non primordia, sed supplicia esse naturæ, ex D. Augustino. 145. Sententia de vulneribus a peccato originali humanæ naturæ inflictis, non est propria & peculiaris solius Angelicæ Scholæ doctrina, sed ab ipsis Scholasticæ Theologiæ primordiis propugnata. 147. Imo ex primis Theologiæ principiis sobolescit. *ibid.* Quot & qualia in hominem deriventur ex originali peccato impedimenta, quibus a bono retrahitur in statu naturæ lapsæ; quod minime contigisset in statu naturæ puræ. *ibid.* Adversariorum objecta, & responsa ad illa. *ibid.* Vide *Peccatum Originale*.
Immersio primis Ecclesiæ temporibus in usu erat, quandoque

doque una, quandoque trina. 377.
Immunitas a morte cæterisque miseriis non fuit debita humanæ naturæ conditioni. 86.
Incantatio magica in quo consistat. 368.
Incarnationis Divini Verbi per se spectatæ nulla fuit necessitas. 184. Liberandi hominis plures modi fuerunt præter Incarnationem. 185.
Indulgentiæ quid sint. 505. Quid sit Ecclesiæ thesaurus, qui fons Indulgentiarum reputatur. *ibid.* Quomodo ad hunc confiandum merit B. Virginis aliorumque Sanctorum concurrant. *ibid.* Num insit Ecclesiæ potestas ferendi Indulgentias. 506. Hæc potestate usi sunt Martyres erga lapsos secundo Christiani nominis sæculo. *ibid.* Eamdem tertio Christiani nominis sæculo frequentatam fuisse, pluribus in locis declarat Cyprianus. *ibid.* Responsum quorundam Gallorum Diœcesis Bellovacensis datum scisitantibus Romanis, cur anno 1300. tot ex omnibus Orbis partibus peregrini Romam confluxissent; quod mirarum vetustissima Majorum suorum traditione docti essent, eos plenariam Indulgentiam consecuturos, qui centesimo quoque anno Romam Apostolorum limina invisserent. *ibid.* Synodis Ancyrana hanc inesse Episcopis facultatem conferendi Indulgentias, declarat. *ibid.* Idipsum confirmat Concilium Nicænum I. *ibid.* Indulgentiæ non solum in foro Ecclesiæ ad pœnarum Canonicarum remissionem, sed etiam in judicio Dei plurimum valent ad pœnas futuri sæculi remittendas. 507. Indulgentias iis tantum ab Episcopis concedendas esse, qui in implenda Pœnitentia fervorem maximum præstetissent, non qui negligenter se gessissent, statuit Nicæna Synodus. *ibid.* Indulgentias iis minime profuturas declaravit Concilium Saleganstadiense, qui ut pœnis a Confessario, aut ab Episcopo imponendis, se liberarent, Romam profiscebantur, plenam a Pontifice Indulgentiam impetraturi. *ibid.* In Indulgentiis conferendis justa & legitima causa requiritur. 508. Indulgentias sine justa & legitima causa concessas *inconsideratas, ac superfluas* appellat Concilium Lateranense IV. *ibid.* Indulgentiæ causa, quantumcumque censeatur justa, nil homini prodest in peccato existenti. *ibid.*
Indumenta alia sunt distinctiva Nationum, alia Sectarum ac Religionum. 269. Prima fidelibus licita faciunt Sacri Canones, posteriora non item. *ibid.*
Infallibilitas Romani Pontificis quo sensu propugnanda suscipitur, explicatur. 325.
Infantes baptizati quo titulo vitam æternam adepti sunt. 490.
Infidelium tres species; Hæreticorum, Hebræorum, & Gentilium. 206. Gentilibus, quibus nunquam prædicatum fuit Evangelium, Gratiæ sufficientes a Deo denegantur; & cur. 207.
Injuriæ gravitas ex læsæ personæ dignitate perpenditur, vis vero satisfactionis ex personæ satisfacientis conditione reputatur. 186. Injuria sola absolutæ rei restitutione non resarcitur: alias nullum discrimen inter nudam restitutionem atque satisfactionem interesset. 187.
Ss. Innocentes absque merito Martyres fuisse, asserit Bernardus. 490.
Innocentius I. Romanus Pontifex in causa S. Joannis Chrysostomi judicanda, se Concilio Œcumenico inferiorem professus non est. 346. Quid interrogationi sibi factæ de iis qui repudiata prima uxore sese alteri copularunt, respondit. 452. Quo pacto de Cælestino, & Pelagio ab Ecclesiæ communione præcisis scripserit ad Patres Concilii Milevitani. 512.
Innocentius III. Rom Pontifex indeficientiam R. P. probat ex Christi Domini oratione pro Petro fusa. 329. Idem in neganda solutione matrimonii Philippi Augusti cum Regina Insemburgi, se Concilio Generali inferiorem non dixit. 347. Idem quorundam parvulorum Baptisma ratum non habuit, qui propter aquæ penuriam & Sacerdotum absentiam, a quorundam simplicitate saliva conspersi fuere. 376.
Innocentius IV. Romanus Pontifex cujusdam Sacerdotis Baptismata ita conferri solita: *Ego te baptizo in nomine Patris, in nomine Filii, in nomine Spiritus Sancti*, sin minus nulla, at certe dubia judicavit. 370. In Epistola ad Episcopum Tusculanum Sedis Apostolicæ Legatum statuit, ut soli Episcopi in frontibus baptizatos Chrismate consignarent. 437. Qualem Confessionem referari voluerit. *ibid.*
Innocentius VIII. Romanus Pontifex quale privilegium Abatibus Cistercienfibus concessit, ut subditos sibi Monachos ordinare Diaconos possent. 340. Joannem Picum Comitem Mirandulanum gravi Censura perstrinxit damnavitque; quod multos publicis Thesibus propugnasset errores. 354.
Innocentius XI. Romanus Pontifex qualem Confessionem referari voluerit. 467.
Interdictum quid sit, & quotuplex. 515. Quandonam in Ecclesia introductum. *ibid.* Quibus bonis privet, quibus Sacramentis, qua celebratione Officiorum, qua sepultura. 516. Interdicto loco principali, eo ipso eorundem suburbia, & continentia ædificia interdicta censentur. 515. Interdicto populo Clerus nequaquam interdictus intelligitur, & vicissim. *ibid.* Interdicta Universitate, singuli interdicti intelliguntur. *ibid.* Interdicti tempore ex Constitutione Bonifacii VIII. Pontificis in Ecclesiis, & Monasteriis singulis diebus Missæ possunt celebrari, aliaque Divina Officia recitari, submissa voce, clausis januis, Excommunicatis ac Interdictis exclusis, Campanis non pulsatis; exceptis tamen festivitatibus Natalis Domini, Paschæ, Pentecostes, & Assumptionis Deiparæ Virginis Mariæ, addita etiam a Martipo V. Corporis Christi solemnitate. 516.
Joachim Josiæ filius & Jechoniæ, seu Joachini secundi pater, vir nequissimus fuit, & ob ingentia scelera sepultura asini extra portam Civitatis sepultus est. 285.
Joannem Papissam fuisse fabula est ab ipsis etiam Protestantibus confutata. 251. Quinam hujus fabulæ auctor fuerit, incompertum est. *ibid.*
Joannes Baptista in utero matris sanctificatus est. 401. Quæ de ejus & Jeremiæ sanctificatione censuerint nonnulli. 402. Cur utriusque Testamenti figura a Patribus nuncupatur. 425.
Joannem Apostolum a nuptiis Canæ ad Apostolatum a Christo Domino vocatum, non est verisimile. 455.
S. Joannes Chrysostomus suæ Sedi ab Innocentio I. Romano Pontifice restitutus. 322. A Concilio ad Quercum depositus, ad præfatum Innocentium I. Romanum Pontificem appellaverat. 343.
Joannes Patriarcha Constantinopolitanus, ex Christi Domini promisso Petro dato, perennitatem fidei colligit in Sede Apostolica. 330.
Joannes XV. Romanus Pontifex primus omnium dedit initium solemnibus Canonizationibus Sanctorum, dum S. Udalricum Augustanum Episcopum in Divorum album solemni ritu retulit. 249.
Joannes XXII. Romanus Pontifex quamquam in eam sententiam, quæ animarum perfecte purgatarum beatitudinem, ad extremum judicii diem differt, inclinarit, nihil tamen ea de re definivit. 338. Calumniæ ea in caussa adversum illum structæ depelluntur. 339.
Joannis Adami convicia, quibus oneravit Augustinum in libro gallice inscripto. 227.
Jojada Summus Sacerdos laudatur in Scripturis, eo quod Jojazo Regi Juda duas uxores tradidit. 447.
Isaac cur secundum spiritum natus dicatur ab Apostolo. 405.
Ismael cur *secundum carnem* natus dicatur ab eodem Apostolo. 405.
Jubilæum fuit analogia quadam ad normam Jubilæi Mosaicæ legis institutum. 508. Jubilæi vocem nonnulli desumptam volunt a voce *Jobel* quæ arietem significat. *ibid.* Hanc vult derivatam Hieronymus a voce *Jabal*, quæ *dimissionem*, *sive remissionem sonat*. *ibid.* Rabbi Moses Maimonides tradit quidem hanc derivatam a voce *Jobal* non quatenus significat *dimittere*, sed *adducere*; & cur. *ibid.* Joseph Favius docet, Jubilæi nomine denotari libertatem. *ibid.* Jubilæum Christianorum expleto sæculo 12. Bonifacius VIII. centesimo quoquo anno celebrandum decrevit. *ibid.* Hoc postmodum Clemens VI. ad annum quinquagesimum reduxit; & cur. *ibid.* Jubilæum concedendum esse quolibet recurrente anno 33. sanxit Urbanus VI. & cur. *ibid.* Paulus II. Jubilæum ad annum 25. reduxit. *ibid.* Jubilæum in quo potissimum antecellat cæteras quasque Indulgentias. *ibid.* Jubilæum etsi pluribus hebdomadibus duret, semel tantum potest obtineri. 509. Jubilæi tempore tantam consequitur Indulgentiam ille, qui sit vicinus Ecclesiæ, quæ visitanda est, quam qui remotior. *ibid.* Jubilæum aut Indulgentiam nemo potest in alterum etiam mortuum transferre. *ibid.*
Judæi per summam fraudem ex pluribus Josephi Flavii Historiæ Codicibus nobile de Christo testimonium expunxerunt. 17. Alia Josephi loca ad Christianam Religionem spectantia fuere a Judæis interpolata. 18. Licet veteris Testamenti divinam inspirationem agnoscant; novi tamen Testamenti inspirationem perfracte negant. 280. Tribunalia constituebant in Portis Civitatum, in quibus Seniores viri judicia publice exercerent. 282. Hæc tribunalia ex locis, in quibus constituerant, *portam portasque* vocabant. *ibid.*
Julianus Apostata, ut Christum inepte ac false locutum ostenderet, usurpatas ab eo interdum hyperboles cavillabatur, & deridebat. 248. Julianum in quo Pelagianum dixerit Augustinus. 496.
S. Julianus Martyr invitatus a Præside, ut cum sociis veni-

veniret in Templum solemni pumpa ornatum ad sacrificium Diis offerendum, quid responderit. 268. Cum vidisset Julianus Gentiles & Sacerdotes innumeros Templum subisse, fusa ad Deum prece Templum dejecit in terram, omnesque intus occlusos ejusdem ruinis oppressit. 269.
Julium Cæsarem tulisse leges, quibus uxorum pluralitatem permittebat, ait Svetonius. 446.
Justi. Horum animæ e corporibus suis egressæ non statim ad cælestem Patriam, sed in Paradisum terrestrem transferri usque ad universalis Judicii diem, plurium etiam antiquorum Patrum error fuit. 252. Justis hominibus Deus non denegat gratiam; & cur. 210. Justorum & Christi amicorum mors juxta phrasim Scripturæ dormitio vocatur, & somnus. 248. Justorum opera sunt æternæ vitæ meritoria. 500. Justos a statu gratiæ & charitatis excidere posse, adeoque non perseverare omnes, qui semel justificati fuere, dogma fidei est. 477. Justorum animæ in Purgatorio quam ob caussam non mereantur. 490.
Justinianus Imperator leges omnes antiquorum Imperatorum Christianorum, quibus permittebatur viris repudiare mulieres, abrogavit. 453. Justiniani Imperatoris lex, qua sine exceptione conjugatis conceditur facultas vitam religiosam suscipiendi, a Gregorio Magno reprehenditur atque damnatur, tamquam Legi Divinæ contraria. 457.

L

Laici de rebus ad salutem animæ pertinentibus possunt cum excommunicatis sermonem habere. 513.
Lamech reprehensus a D. Hieronymo, & Nicolao I. Romano Pontifice, eo quod duas uxores accepit. 447.
Latini Patres in Concilio Florentino Œcumenico, productis antiquissimis trecentorum annorum Codicibus græcis, comprobarunt D. Basilii Magni testimonio, quod Græci inficiabantur, Processionem Spiritus Sancti a Filio. 29.
Latro pœnitens in paradisum terrestrem raptus non fuit. 73.
Lazarus ab Angelis in sinum Abrahæ ut in locum felicitatis fuit deportatus. 447.
Lelius Socinus impie de Trinitate blasphemans Basileæ, vel Tiguri, impiam animam evomuit, Antetrinitarius communiter appellatus, a quo recentes Sabelliani, Sociniani vulgo dicuntur. 4.
S. Leo Magnus Rom. Pontifex ex pollicitatione Petro facta a Christo Domino, Fidei perennitatem colligit in Petri Sede, atque ita in ejus successoribus, ex illius Sedis assensu judicantibus. 330. Concilii II. Ephesini Acta rescidit. 343. Idem Canonem a Patribus Concilii Chalcedonensis editum in gratiam Patriarchæ Constantinopolitani, infregit, & infirmavit. *ibid.* Data ad Flavianum epistola, damnationis in Eutychetem ferendæ formulam præscribit Concilio Chalcedonensi. 345.
S. Leo II. Rom. Pontifex. Hunc probasse Acta sextæ Synodi uti legitur in Breviario Romano, falsum est. 343.
Leo III. Rom. Pontifex duas laminas argenteas ad confessionem S. Petri affigendas jussit, in quarum una Symbolum Constantinopolitanum Latine incideretur, in altera Græce, absque ullo additamento particulæ *Filioque*; & cur. 273. Negavit Gallis veniam decantandi Symbolum hoc cum additione hujus Particulæ *Filioque*; & qua ratione. *ibid.*
Leo IX. Romanus Pontifex Sedis Apostolicæ Petrique successorum in fide indeficientiam probat ex Christi Domini oratione pro Petro fusa. 329.
Leo X. Romanus Pontifex varia profert exempla supremæ potestatis a Romanis Pontificibus exercitæ supra Concilia Œcumenica. 344.
S. Leobardus post innitas nuptias cum honesta puella, Monasticam vitam suscepit. 455.
Leonardus Coquæus Librorum de Civitate Dei Commentator egregius, de Divi Augustini mente circa gratiæ efficacis necessitatem in Angelis viatoribus dubitari non posse fatetur. 99.
Leudoaldus Episcopus cur jusserit claudi Ecclesias Rothomagenses, ne populus ad eas accederet. 515.
Libellatici quinam, & cur ita dicti. 266. Sedata persecutione tanquam gravissimi criminis rei publicæ pœnitentiæ subjecti sunt. *ibid.*
Libellus repudii cur, & quibus dari solitus. 451.
Liber aliquis, humana industria, sine assistentia Spiritus Sancti scriptus, si Spiritus Sanctus postea testetur, nihil ibi esse falsum, efficitur Scriptura Sacra, propositio fuit Lessii & Hamelii ab Academiis Lovaniensi & Duacensi damnata. 290.
Liber de Ecclesiasticis Dogmatibus Augustini non est, sed Gennadii viri Semipelagiani. 409.
Liberius Romanus Pontifex Arianus minime fuit, quamquam imprudenter professioni Fidei Sirmiensi, & D. Athanasii damnationi subscripserit. 334. Idem Concilii Ariminensis judicium infregit. 343.
Libertas, seu indifferentia duplex, alia contrarietatis, alia contradictionis, secundum Theologos. 159. Tertia Libertas a coactione. *ibid.* Libertas major in Angelis, & Beatis, qui peccare non possunt, quam in Hominibus viatoribus, qui peccare possunt. *ibid.* Libertatem contrarietatis non esse ad merendum necessariam, neque naturæ rationali necessario debitam. *ibid.* Differentia inter Libertatem quæ est immunitas a necessitate, & Libertatem, quæ est immunitas a coactione. *ibid.* Libertatem a necessitate necessariam esse ad merendum ex D. Augustino. 160. Imo ex ipsa naturali Philosophia, & D. Thoma. 161. Vide *Jansenium*. Libertas quæ sit & quotuplex, quæve ad meritum necessaria. 494.
Lingua Hebraica, qua primo scripti sunt Libri veteris Testamenti, ingentem mutationem passa est in Babylonica captivitate, adeo ut deinceps vernacula Judæis ipsis esse desierit. 282. Ex prima sui origine litteris vocalibus caret, solisque constat consonantibus. *ibid.* Assignantur aliæ multæ rationes, propter quas Sacræ Litteræ veteris Testamenti obscuræ nobis evaserunt. *ibid.*
Lotharingi (Caroli Cardinalis) ad Britonem, suum in Curia Romana Procuratorem Epistola, aut falsa ac suppositia, aut certe inconsiderate nimioque impetu scripta. 351. Concilium Florentinum in Galliis minime receptum dicit, inconsiderate ac minus vere. *ibid.* Theologorum Parisiensium de suprema Conciliorum Œcumenicorum supra Romanos Pontifices potestate sententiam plus æquo exaggerat. *ibid.*
Lothi ebrietas & incestus scelus fuit, & mysterium. 245.
Lovaniensis Facultas a Parochis Gandavensibus rogata, quid de attritionis sententia ex solo Gehennæ metu concepta, responderit. 476.
S. Ludovicus Gonzaga magna sui corporis parte extra uterum prodibat, dum ab obstetrice sacro baptismate tinctus fuit. 401.
Ludovicus Molina triginta annis ante librum editum *de ratione studiorum* in scholasticis Disputationibus sub *scientiæ naturalis* nomine se propugnasse scientiam mediam professus est. 227.
Lutherus sustulit Missam tamquam Idololatriam Diabolo ipso Doctore atque Magistro. 303. Etsi ordinatus in Ecclesia Romana; ex quo schisma fecit, omni jurisdictione spoliatus est. 311. Lutherus & Calvinus cur proterve negent miracula non esse veræ Religionis argumenta. 306. Lutherum missellum quemdam, *Nesenum* nomine, aquis suffocatum suscitare tentasse, refert Joannes Cochleus. *ibid.* Tentasse e corpore obsessi fugare Dæmonem, refert Staphilus. *ibid.* Lutherus Sacramenti nomen, non veritatis tuendæ studio, sed invidiæ & æmulationis caussa sub vitæ finem admisit. 361. Quam sacrilege & impie de Baptismatis Administris senserit. 371. Mulieres ex Sacri Baptismatis initiatione Sacerdotes esse, primus omnium commentus est. 372. Lutheri asserentis, omnia Justorum opera esse peccata mortalia, absona & ridicula sententia est. 504. Hanc ejusdem Sectæ doctiores validis argumentis refellunt. *ibid.* Lutheri articulus a Leone X. damnatus, quo sustinebat, Indulgentias, his qui veraciter eas consequuntur, non valere ad remissionem pœnæ pro peccatis actualibus debitæ apud Divinam Justitiam. 507.

M

Macedonianorum momenta adversus Spiritus Sancti Divinitatem refelluntur. 23. & seq.
Macharius Antiochenus, aliique a Sancta Synodo damnati ad Leonem II. appellarunt. 343.
Magister Sententiarum originale peccatum sine gratiæ infusione in circumcisione dimitti contendit. 421. Idem quo sensu coactionis nomen usurpet. 499.
Maiburgus (Ludovicus) quibus limitibus Pontificiam infallibilitatem, quam inpugnat, circumscribat. 325. Quæcunque jactat ille Pontificum errantium exempla, ex hoc ipso futilia demostrantur. *ibid.*
Malchio admissus fuit in Concilio Antiocheno. 310.
Manichæi ex eo damnati, quod ponerent hominem ex natura sua malum. 221. Hi primi omnium de Dei mendacitate quæstionem moverunt. 240. Quibus momentis veteris Testamenti inspirationem oppugnabant. 284. Ut suam tegerent iniquitatem audebant nostris interesse mysteriis, & ita in Sacramentorum communione

nione se temperabant, ut interdum indigno ore Christi corpus acciperent, ne penitus latere non possent. 295.
Manus sinistra juxta priscum Ecclesiæ usum honoratior habebatur. 321.
Marca (Petrus de) quam prudens de appellationibus judicium tulerit. 349.
Marcellinum Romanum Pontificem thura adolevisse Idolis in persecutione Diocletiana, in Templo Isidis & Vestæ malo animo Petilianum Donatistam finxisse monet Augustinus. 334.
D. Marcus Romæ scripsit Evangelium prout ibi Petrum prædicantem audierat. 322. Ejusdem texum 13. *De die autem illa vel hora nemo scit &c.* subdubium esse ostenditur. 247.
Maria Soror Moysis. Hanc vixisse Virginem, ac numquam matrimonio junctam scribunt D. Ambrosius, & S. Gregorius Nyssenus. 444.
Maria Virgo. Eam vere Dei Matrem, sive Deiparam & esse, & jure vocari posse contra Nestorianos defenditur. 181. Maternitatem promeruit quidem merito congrui, at non condigni. 197. Eamdem, antequam nuberet Josepho, Divino afflatu monitam volunt plerique Theologi; Josephum tradita sibi in corpus ipsius potestate numquam usurum, numquam debitum petiturum. 456.
P. Martene Ord. S. Benedicti vidisse se ait in quatuor pervetustis Ritualibus manuscriptis absolutionis formam verbis tantummodo indicativis expressam. 468.
Martinus V. vetuit appellari a Romanorum Pontificum judiciis solemniter & ex Cathedra pronunciantium ad futurum Concilium, in Consistorio publico Constantiæ anno 1418. habito. 348. Quænam Concilii Constantiensis Decreta probavit. 349. Redeuntes ad Ecclesiam Hussitas interrogari jussit, num crederent inesse Pontifici, vel aliis Prælatis eorumque Vicariis potestatem, Sacerdotes, Laicos inobedientes & contumaces excommunicandi. 510.
Martyrium extra Ecclesiam dari nequit. 388. Martyrium Baptismi genus esse longe præstantius, tota retro ætate in Ecclesia Catholica creditum est. 411.
Martyrum titulo non esse ornandos, qui a Gentilibus occisi fuerint, illorum idola frangentes, ut se Christianos ostenderent, antiquis Ecclesiæ Canonibus cautum est. 263.
Mater septem Filiorum Machabæorum, dum suasuram se filio suo, ut Regis Antiochi mandato obsequeretur, adpromisit, contrarium potius suasit. 268.
Matrimonium quid sit, & variæ ejusdem acceptiones. 442. Cur dicatur Conjugium, Connubium, nuptiæ, aliisque nominibus appelletur. *ibid.* Matrimonium ut est naturæ officium, naturali & divina lege institutum fuit. 443. Matrimonium per sese malum ac illicitum esse, quorumdam est Hæreticorum contentio. *ibid.* Hanc eandem hæresim sulcitarunt tempore Innocentii III. Armeni, & Almericus quidam. *ibid.* Matrimonium positiva Dei Lege fuit institutum. *ibid.* Neque in veteri, neque in novo Testamento singulis in præcepto fuit. 444. Matrimonium tum ut ratum, tum etiam ut consummatum, ex naturæ Lege est indissolubile. 449. Matrimonium etiam ob fornicationem quoad vinculum dissolvi minime potest. 451. Matrimonium ratum non consummatum, quo jure Religiosa Professione dissolvi potest. 455. & 456. In Matrimonio ineundo solus filiorum assensus est necessarius. 457.
Melanchton fidissimus Lutheri discipulus. 495. Hujus interpretationes plurimum laudat Kemnitius in examine Concilii Tridentini. *ibid.*
Melchiades Romanus Pontifex Cæcilianum juste absolvit in Concilio Romano. 334.
Melchior Cano quid sentiat de Responsis Romanorum Pontificum ad Consulta privatorum. 337.
Mensurius Carthaginensis Episcopus, sæviente Diocletiana persecutione, Decretum edidit, ne Martyrum honore afficerentur illi, qui nec citati nec interrogati declarabant sponte Magistratibus, se sacros servare libros, numquam a se tradendos: 263.
Meritum. Principium meriti non cadit sub merito. 196. Dari potest id, unde meriti valor non oritur, intuitu futuri meriti, secus id, unde totus nascitur meriti valor. *ibid.* Conditiones, quas ad meritum necessarias excogitavit Forbesius, futiles sunt. 492. Vide *libertas*: vide *Jansenium* ad tertiam propositionem.
Michaelis Baii propositio: *quod voluntarie fit, etiamsi necessitate fiat, libere tantum fit*: a Pio V. & Gregorio XIII. damnata. 495.
Millenarii post Mundi finem Electos super hac terra mille cum Christo annis regnaturos ex Traditione Apostolica dictitabant. 252. Eorumdem error in Concilio Florentino Œcumenico sub Eugenio IV. damnatus fuit. *ibid.*
Minister necessitatis in collatione Baptismatis quis sit. 394.
Missa, cur non vulgari lingua celebrari declaraverint Tridentini Concilii Patres. 315. Missæ vocabulum quo tempore institutum; unde sumptum; & cur ab Ecclesia usurpatum. *ibid.*
Missio extraordinaria signis mirabilibus ac prodigiis probari debet. 305.
Monialibus & Religiosis tempore Jubilæi facta est facultas eligendi Confessarium etiam extra suum Ordinem ex Jure novo. 508. Contrarium olim a Clemente VIII. declaratum. *ibid.*
Monophysitæ recipiebantur in Ecclesia cum sola fidei professione. 437.
Monothelitæ ex erroris nomenclatura nuncupati, unicam in Christo Domino voluntatem adstruebant. 176.
Montani Discipuli circa Trinitatem errores a Sabellio mutuarunt. 4.
Montanistæ cur dicti Cataphriges, & Pepusiani. 459.
Moyses cur tres tantum Adami filios recensuerit. 63. Cur prima illa ætate fœminarum generationes silentio prætermissæ. *ibid.* Mariam habuit simul, & Etiopissam uxores. 447.
Mulier quo pacto viri adjutorium intelligenda veniat. 65. Mulieres cur aliquando magnis viris æquales, ac etiam clariores extiterint. *ibid.* Mulier purpuraria ex omnibus, quæ audierunt Apostolorum concionem, prædicato Evangelio fidem præstitit. 212. Mulieres ex orbe condito ad hanc usque diem semper a sacris muniis obeundis seclusæ. 372. Mulieres cur tam sæpe in antiquis Ecclesiæ Canonibus Episcopæ & Diaconissæ dictæ sint. 374. Harum Diaconissarum ordinatio, quæ legitur, Sacramentalis non erat, sed nuda cæremonia. *ibid.* Mulierum Diaconissarum abusum, qui in quibusdam Galliæ locis invaluerat, ad altaria irrumpendi, Sacram Eucharistiam populis ministrandi, Synodus Parisiensis anno 829. celebrata repressit, & emendavit. *ibid.* Abusum alterum Synodus Rhemensis ea ætate celebrata emendavit; quo Presbyteri in obeundo ministerio suo negligentissimi Sacram Eucharistiam ad infirmos deferendam Diaconissis hujusmodi committebant. *ibid.* Mulieres cagaces sunt Jurisdictionis Monasticæ, minime vero Jurisdictionis Canonicæ & Ecclesiasticæ. 375. Adigente necessitate Baptisma ministrare possunt. 394. Vide *Heva*.
Multitudo hominum quanta ex uno Abrahamo per Isaachum & Jacob quadringentorum annorum spatio propagata fuerit. 63.
Mundi creatio. Vide *Creationem*.
Mundus non Vere, sed Autumno creatus. 54. Satisfit adversæ sententiæ momentis. 55. & seq.
Mysterium idem græce sonat, ac latine Sacramentum. 360. Mysterium Incarnationis cur in veteri Testamento operari in Sacramentis non poterat, nisi moraliter. 422.

N

Naaman Syrus Princeps militiæ Regis Syriæ postulavit ab Elisæo Propheta, non jam adorandi Idoli licentiam, sed inclinandi in Templo Remmon corporis veniam, ut suum Spatarii ministerium obsequeretur. 267.
Nathan Propheta, quæ Davidi de Templo ædificando denunciaverat, sequenti nocte retractare jussus est. 246.
Natura pura possibilis fuit. 82. Naturæ humanæ bona qualia post peccatum integra remanserint, qualia non. 92. Naturæ humanæ status quot. 81. Naturarum in Christo distinctio satis fuit, ut ejus satisfactio alteri fieret. 192.
Navigandi artem ante Noachum incognitam fuisse, tradunt Ecclesiæ Patres. 58.
Nazaræus Sanctum & Domino consecratum sonat. 287.
Nectarius Episcopus Constantinopolitanus, publicam tantum arcanorum peccatorum confessionem cum Pœnitentiario Constantinopolitano abrogavit, non secretam peccatorum confessionem. 463.
Nembrothus idem ac Belus. 61. Juxta nonnullos Babylonem condidit. *ibid.*
Neophili signantur in fronte tamquam milites Christi. 436.
Nepotes ac pronepotes ex Sacrarum Scripturarum formula filii dicuntur avorum & proavorum. 284.
Nestoriani duas in Christo personas propagnarunt. 176. Contra eos unica in Christo, & quidem Divina persona evincitur. 180. & seq. Argumenta illorum diluuntur. 181.

Nicolaus I. Romanus Pontifex Baptisma in solius Christi nomine collatum validum non dixit ex Tribunali. 336. Idem ad Romanum Pontificem vult appellari, ab ipso numquam. 344. Rata declaravit Baptismata a quodam Judæo seu Pagano collata. 395.
Nobiles Regni Galliarum Bonifacii VIII. memoriam damnari postulantes a Clemente Quinto, Romanum Pontificem indubitatum ac certum errare non posse profitentur. 328.
Noemum transacto Diluvio audito licet Dei verbo *Crescite & multiplicamini*, non ultra filios peperisse, plerique Patrum existimant. 444.
Novatiani cur ita dicti? 459. Baptismo ritu Ecclesiastico ministrabant, non autem Paulianistæ: idcirco illorum, non autem istorum Baptisma Nicæni Patres probarunt. 385.
Nupta unde dicta? 442.
Nuptiæ impediebantur vetustissima Ecclesiæ praxi ei, qui atrox aliquod crimen commisisset; & cur. 453. Parricidis interdictæ erant nuptiæ a Concilio Moguntino. *ibid.* Incestuosis interdictæ erant a Concilio Vermeriense, & Triburiense. *ibid.* Adulteris eadem pœna lata erat olim ab Ecclesia. *ibid.*

O

Objectum Divinæ Voluntatis quale sit. 231.
Obstetrices Ægyptiæ nedum in Scriptura laudantur eo quod contra præceptum Regis intactos servarunt pueros Hebræorum; sed etiam magnam mercedem iisdem largitus est Deus. 213.
Oggus Rex Basan fuit e genere Gigantum. 248. Ejus lectus ferreus ad suæ proceritatis memoriam servabatur in Rabbath. *ibid.*
Opera moraliter bona quæ interdum a Gentilibus peracta sunt, exercita non fuisse nisi ope Gratiæ docet Augustinus. 215.
Oratio Christi efficacissima ad obtinendam Petro ejusque successoribus indeficientiam in fide. 328.
Ordinationem hominis solo desiderio votoque regenerati irritam ac plane nullam dicunt Sacri Canones; & qua de causa. 411.
Origenes graviter a Patribus reprehensus, quod tria priora Libri Geneseos capita non historice sed allegorice sit interpretatus. 66. Ejus opinio de Paradiso terrestri confutatur. 70. Admissus fuit in Concilio Arabico. 310.
Originale peccatum. Vide *Peccatum Originale*.
Osias Rex lepra punitus est, quod Sacerdotalia munera usurpasset. 372.
Otto Apostolicæ Sedis Legatus, qua ratione sopovit contentionem obortam inter Archiepiscopum Cantuariensem a dextris Legati sedentem, & Eboracensem a sinistris in Londoniensi Concilio. 321.
Oxomensis (Petrus) in Concilio Complutensi, & a Sixto IV. damnatus, quod Ecclesiam Urbis Romæ diceret errare in fide posse. 331. Ejus propositio, qua sustinebat, Romanum Pontificem Purgatorii pœnam remittere non posse, ab Archiepiscopo Toletano damnata. 507. Eandem uti erroneam, scandalosam, & a fidei veritate alienam, ac manifestant hæresim continentem damnavit Sixtus IV. *ibid.*

P

Pacimontanus (Balthasar) errorem de parvulorum Baptismate suscitavit anno 1527. suffragantibus Ministris Transylvanis. 396.
Paradisum terrestrem corporeum ac peculiarem in terris locum fuisse. 70. Ejus descriptio ex Alcimo Avito. *ibid.* Quid de illo senserit Origenes, vide *Origenes*. Quid de ejus fluminibus sentiendum. 72. De illo narratio a Moyse facta secundum litteram debet intelligi. 71. Incertum esse, etiamnum extet, nec ne. 72. Paradisi nomen varie usurpatum. *ibid.* Adhuc extare, ex translatione Henochi probari non potest. *ibid.* Neque ex religiosa Ecclesiæ disciplina. 73. Neque illum periisse ex universalis Diluvii inundatione. *ibid.* Cur si adhuc extat, a nemine hactenus detegi potuerit. 74. Cur si Diluvii aquæ ad eum non pertigerint, familia Noe in eum servanda translata non fuerit. *ibid.* Paradisi arbores scientiæ & vitæ, vide *Arbores*
Sery Tom. IV.
Paradisi nomine in Scripturis & Patribus non semper Paradisus terrestris intelligendus venit. 72.
Parochi cujusdam Mediolanensis Baptismata, qui pro sua in B. Virginem imprudenti pietate baptizare solitus erat, in nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti, & B. Mariæ Virginis, nulla atque irrita sunt judicata. 370.
Parvuli. Parvulos non baptizatos ad extremum judicium minime accessuros Theologi nonnulli asserunt. 116. Eosdem animi pœnas persentire ob amissam Beatitudinem. 120. Pœnæ triplex genus a Theologis in altera vita constituitur. *ibid.* Tristitia affici parvulos illos expressa D. Augustini sententia est. *ibid.* Quamvis cognoscere nequeant amissam felicitatem, ut specialiter sita est in intima Dei visione, possunt tamen eam cognoscere sub communi ratione boni, & ultimi finis. 121. Et nisi hoc attingere possint naturali lumine, ex Dei saltem revelatione. *ibid.* Id saltem cognoscent in die Judicii. 122. Jus ad eam habuerunt in Adamo, & ex morte Christi. *ibid.* Quod aliena culpa damnati sint, hoc illis pœnam non minuet, sed potius augebit; imo & pudor eis adhærebit; non tamen Conscientiæ vermis. *ibid.* Parvulos non baptizatos a Regno Dei exules Pelagiani non diffitebantur. 120. Iisdem parvulis supernam Beatitudinem largitur Zuinglius cum Lutheranis & Calvinistis. *ibid.* Quin & ad Infidelium filios id extendit. *ibid.* Nullum ex D. Augustino post diem Judicii medium futurum locum inter Regnum Cœlorum, & gehennam, ubi parvuli non baptizati vitam ducant. 123. Idem ex Gelasio I. Romano Pontifice. *ibid.* Idem ex Concilio plenario Africano. *ibid.* Idem ex Auctore Libri Hypomnestico vulgo *Hypognosticon*. 124. Objecta sententiæ oppositæ. *ibid.* Quomodo intelligenda Christi Domini in extremo Judicio pronuncianda sententia. *ibid.* Quomodo explicandus Apostoli textus quoad manifestationem in extremo Judicio, ut quisque referat propria corporis prout gessit. *ibid.* Sententia D. Augustini de sensibilibus puerorum sine Baptismate decedentium pœnis a censuris atque calumniis vindicatur. 121. Probationes pro eadem D. Augustini sententia ex Sacra Scriptura, Summis Pontificibus, Conciliis, & Patribus. *ibid.* Idem ex veteris Ecclesiæ disciplina. *ibid.* Idem ex Concilio Tridentino. *ibid.* Responsa adversariorum. *ibid.* Eadem D. Augustini opinio aliorum Patrum suffragiis communitur. 126. Responsionum adversariorum confutatio. 129. Eadem sententia rationibus Theologicis comprobatur. 130. Responsiones ad objecta. *ibid.* Responsiones ad auctoritates in oppositum allatas. 132. Pœnæ sensus Parvulorum intensio certo definiri non potest, nec Augustinus definivit. 133. De quo subdubitaverit Augustinus circa ignem, quo parvuli non abluti in altera vita cruciantur. *ibid.* Auctoritates contra errores postmodum obortos, ex iis Patribus non sunt desumendæ, qui, antequam orirentur, aliquid in iis materiis scripserunt; sed ab iis, qui data opera illos jam exortos confutarunt. 134. Cardinalis Pallavicinus eos durius exagitat, qui Augustinianæ sententiæ in caussa puerorum temeritatis vel crudelitatis notam affingunt. *ibid.* Textus Apocalypsis cap. 20. vers. 7. expenditur atque explicatur. 135. Aliquo sensu dici potest, parvulos se glorificasse, & in deliciis fuisse. *ibid.* D. Thomas in caussa puerorum sententiam retractavit. *ibid.* Adversariorum momenta in caussa infantium expenduntur, ac refutantur. *ibid.* Non secundum Philosophiæ principia, vel Philosophorum decreta, sed secundum Scripturas & Patres de rebus fidei differendum. 136. Potest dari supplicium, ubi dari nequit correptio. *ibid.* Imo parvuli illi ob solum originale peccatum correptioni subjacent, non ad emendationem, sed ad contumeliam ex D. Augustino. *ibid.* Quare adultis ad Baptismum accedentibus nullam pœnitentiam imponat Ecclesia. *ibid.* Quare iis nullus injungatur dolor de Originali peccato. *ibid.* Imo negatur a D. Augustino, nullum injungendum esse dolorem Catechumenis de Originali peccato. *ibid.* Cur naturæ, non personæ vitium dicatur peccatum Originis. 137. Non naturam solam, sed & personam inficit. *ibid.* Parvuli etiam recentes ab utero suscipiendo Baptismati idonei sunt. 393. Hi in matrum uteris ex integro inclusi nequeunt baptizari urgente periculo. 398. Si aliqua vero sui parte prodeant, instetque periculum mortis, hac in parte baptizari possunt. *ibid.*
Paschalis II. Romanus Pontifex indulto dato Prioriss Ordinis Fontebraldensi approbavit tantum Sacerdo-